

Naša tednik

kulturno - politično glasilo

KROJ

svetovnih in domačih dogodkov

Največja izbira

v dobrem „HAMMERLE“ blagu
prvovrstnem ženskem in moškem
perilu pri

F. KOSCHIER

CELOVEC, St. Ruprecht, Kinoplatz 1

Prosimo, prepričajte se sami o ugodnih cenah

6. leto / številka 5

V Celovcu, dne 4. februarja 1954

Cena 1 šilling

Občinski poslanci

Občinski možje, mogoče bi včasih smeli reči občinske žene, predstavljajo občinsko skupnost.

V petih tednih bomo stali pred odločitvijo, komu naj poverimo zastopstvo občine, komu naj poverimo skrb za nas vse. Goto-vo ni lahka odločitev, katero bomo 14. mar-ča 1954 izrekli s svojim volilnim listkom. Temu ali onemu se zdi zadeva zelo neinter-essantna in malo važna, na drugi strani pa zopet in zopet slišimo pritožbe, da občinsko zastopstvo ni na mestu in da ne upošteva potrebe občanov. Ta in drugi se izmika, da bi prevzel breme občinskega odbornika, drugi bi bil rad na tem mestu, čeprav ni-ma zadostnih sposobnosti. Toliko osebnih vprašanj je treba rešiti v zvezi z občino. Dokler bodo stali možje poštenjaki ob stra-ni, bodo lahko v kalnem ribarili vsi, kate-ri niso niso interesi občine in občanov pri srcu, dokler bodo domačini mislili, da je itak vseeno, kdo sedi v občinski hiši in pi-sarni, bodo lahko „privandranci“ odloče-vali o davkih in dajatvah domačinov. Rav-no v občinskih volitvah imajo vaščani in občani priliko, da povedo, kaj hočejo, če-sar nočejo. Dobro vemo, da ni vsakdo za občinsko hišo, vemo pa še bolje, da imamo zadosti odličnih slovenskih in krščanskih mož, ki so po svojih zmognostih ne samo upravičeni, marveč celo dolžni, da sedijo v občinski hiši. Komur je Bog dal več talen-tov, ta je po Gregorčiču dolžan, da stori vse, kar mož zmore in ne samo, kar mož mora. Vidimo pred sabo može, ki bi po vsej razsodnosti bili v stanu nositi odgovornost in imeli vse sposobnosti odločevanja in se držijo v ozadju in ravno, ker dosti razume-jo o občinskem življenju tudi radi kritizi-rajo, je njihova dolžnost, da s svojim de-lom popravijo to, kar ni v redu. Žalostno bi bilo, da bi v tem važnem času odpove-dali možje in bi bile žene bolj razsodne in bolj trezne, kakor možje. Mogoče v naših krajih od sedaj še ni bilo običajno, da bi žena sedela v občinski hiši in soddločevala, izgleda pa, da bo prav kmalu potreba, da žena sama zagrabi za vajeti, če možje ne bodo več v stanu reševati problemov, ki jih stavlja občinsko življenje vsak dan.

Trojno nalogo vršijo občinski možje, če so na mestu. Najprej morajo skrbeti za gospodarske potrebe občine in občanov, njim mora biti pri srcu gospodarski napre-dek vseh in vsakega posameznika. To je naloga občinskih zastopnikov vseh povsod. Pri nas v južnem delu dežele pa imajo ob-činski zastopniki še dve dodatni nalogi. Oni morajo čuvati zapuščino naših prednikov tako v narodnem kakor tudi v verskem po-gledu. Naši občinski zastopniki so pred-stavniki tudi slovenskih kulturnih in tudi slovenskih verskih zadev. Za nobenega ne sme biti neinteresantno, če je na občinski hiši ali na šoli dvojezičen napis, za nobene-ga ne sme biti neinteresantno, kako se otroci poučujejo v šoli, če se izvaja v ob-čini odredba o dvojezični šoli. Za nobenega občinskega odbornika ne more biti neza-nimivo, kako se vzgaja naša mladina. Je li ta vzgoja v skladu z vzgojo, kakor smo jo dobivali mi, ko smo rasli na vasi. Na vse to lahko vpliva občinski odbornik, če je na mestu. Imamo po deželi dosti primerov, da so možje prav zares stali na svojih me-stih in vršili to, kar so občani od njih pri-čakovali. To je smisel občinskih volitev, ki naj v resnici pomenijo izbiro mož pošte-njakov in korenjakov. Le tako bodo občin-ske volitve dosegle svoj pomen in svoj na-men. Tu se odraža in izraža prava demo-kracija. Dolžnost vseh onih, ki so po svojih sposobnostih poklicani in izbrani, da se te-mu klicu tudi odzovejo in ne stojijo ob strani tam, kjer bi mogli s svojim delom in svojim svetom doprinesiti k izboljšanju prilik v občini.

Možje, torej na plan! Kandidatna lista bo

V Berlinu so velike težave

Prvi teden je na konferenci v Berlinu vladalo kar dobro vzdušje. Poročila o po-svetovanjih zunanjih ministrov so nakazo-vala vsaj dobro voljo na obeh ali na vseh štirih straneh. Medtem ko je vso Evropo pretresal hud mraz, so sedeli gospodje zu-nanji ministri pri okrogli ali dolgi mizi in se posvetovali.

Drugi teden pa se vrši konferenca v ru-skem sektorju Berlina in takoj za pone-deljek je ruski zunanji minister Molotov napovedal nov načrt za rešitev nemškega vprašanja. Z veliko napetostjo je ves svet pričakoval Molotov govor zadnji ponedel-jek. In res povedal je. Ni bilo nič bistve-no novega. Zavzel je stališče kakršno je Ru-sija vsa leta zavzemala v nemškem vpraš-anju.

Rusija zahteva:

1. Skupna vlada vzhodnega in zapadnega dela Nemčije.
2. Nevtralizacija Nemčije.
3. Priznanje sedanjih mej na vzhodu.

Zapadni zavezniki bi po vsej verjetnosti bili za odobritev tretje ruske zahteve. Pod nobenim pogojem pa Zapad ne bo pristal na osnove skupne vlade za vso Nem-čijo, če se ne bodo preje vršile svobodne volitve pod mednarodnim nadzorstvom tu-di v vzhodni coni Nemčije. Zapad predla-ga torej najprej izvedbo takih volitev in

potem enotno nemško vlado, ki naj bi skle-nila mir tako z Rusijo kakor tudi z Zapa-dom.

Po sedanjem političnem in vojaškem po-ložaju seve zapadne države tudi na drugo rusko zahtevo ne bodo pristale, ker bi rav-no to pomenilo polom vse vojaške in stra-teške politike zapadnih držav tekom zad-njih let.

Prva dva dni drugega tedna berlinske konference sta že pokazala, da tudi v drugi točki dnevnega reda ni videti nobene poti, ki bi vodila do cilja. Najprej so ja zuna-nji ministri obravnavali splošne svetovne probleme, kjer je Rusija zahtevala pritegni-tev komunistične Kitajske. Na drugem me-stu dnevnega reda pa je bila Nemčija. Ker se tudi v tej točki ne morejo zediniti, bo verjetno prav kmalu na dnevnem redu tretja točka in to je vprašanje državne po-godbe za Avstrijo ali bolj dogotovitev te pogodbe.

V zadnjih dneh pa je postalo ožrače v Berlinu nekam bolj napeto, tako da tudi v tretji točki ni pričakovati dokončne rešitve. Za slučaj pa, da bi se res zedinili vsaj v tem vprašanju, kjer je gotovo najmanj spornih točk, potem bi bilo s tem ustvarje-no novo ožrače, da pričnejo govoriti zo-pet o drugi točki, to je o nemškem vpraš-anju.

Maršal Tito soglasno izvoljen

Dne 14. januarja 1953 je jugoslovanska skupščina volila prvega predsednika FLRJ, kakor je bil predviden po spremenjeni dr-žavni ustavi, in izvoljen je bil maršal Jo-sip Broz Tito. Dne 22. novembra 1953 so bile volitve za jugoslovanski parlament in za Zbor proizvajalcev. Na skupnem zaseda-nju obeh zborov so dne 29. januarja 1954 volili tudi predsednika federativne repub-like Jugoslavije. Tudi tokrat so poslanci, in sicer 535 po številu, glasovali za maršala Tita.

Po izvolitvi je državni predsednik mar-šal Tito v obširnem govoru pojasnil tako politični kakor tudi gospodarski in kultur-ni položaj države ter zavzel stališče tudi do zunanje politike.

V političnih in gospodarskih izvajanjih je vsebovana marsikatera načelna misel, ka-kor jo je v svojih člankih zastopal tudi ob-sojeni Djilas, ki je medtem odložil tudi svoj poslanski mandat v skupščini.

V zadevah zunanje politike je državni predsednik poudaril, da hoče Jugoslavija normalnih političnih odnosov do Sovjetske zveze in vseh vzhodnih držav, da pa želi

ostati z zapadnimi državami v tekom zad-njih let utrjenih gospodarskih in politič-nih zvezah. Gospodarska pomoč USA, Ve-like Britanije in Francije je bistveno poma-gala utrjevati samostojnost Jugoslavije. Na-glasil je tudi obsežno vojaško pomoč USA.

Glede Avstrije je maršal Tito dejal: „S še enim izmed naših sosedov, z republiko Avstrijo, se naši odnosi vedno bolj razvi-jajo v duhu vzajemnega sodelovanja in pri-jateljstva. Jugoslavija je dajala in še nudi moralno in politično podporo boju Avstrije za njeno neovrgljivo pravico do neodvis-nosti, ki bo, kadar bo dosežena, ustvarila še ugodnejše pogoje za sodelovanje dveh dr-žav in ustalitev miru v tem delu sveta.“

Glede Nemčije želi Jugoslavija čimprej-šnje združitev obeh Nemčij v neodvisno in miroljubno državo. Z Zahodno Nemčijo ima Jugoslavija že sedaj najboljše gospo-darske odnose.

Z Italijo pa Jugoslavija do sedaj ni mo-gla vzpostaviti povoljnih odnosov, kar pa ni krivda Jugoslavije, marveč krivda Ita-lije, ki dela v rešitvi tržaškega vprašanja velike težave.

Nemoč in zloba

„Slovenski vestnik“ v zadnji številki zo-pet napada. Kaj pa napada? Seveda „Ted-nik“, ker je ta objavil v svoji številki z dne 14. januarja 1953 dobesedno poročilo o občnem zboru „Demokratske fronte delov-nega ljudstva“ in sicer po „Slovenskem po-ročevalcu.“ Ta je namreč pisal, da je občni zbor soglasno sklenil, da bo DF na občin-skih volitvah sodelovala s socialisti. Če je citiranje močnejšega Vestnikovega brata znak nemoči in zlobe, tedaj prepustimo sodbo Vestniku. Da smo seve dodali tudi kometar k temu sklepu, katerega se v Vest-niku niti objaviti niso upali, pa se razume. Tudi danes ponavljamo, da nosijo sociali-sti na Koroškem za novi osnutek prvo od-govornost in odgovornost tudi za črtanje cele vrste občin na dvojezičnem ozemlju. Saj nismo vendar mi krivi, da imajo socia-

odločila o uspehu vsake volilne skupnosti. Osebo poštenje, volja do dela, volja do odgovornosti bo našla izraza tudi v zaupa-nju volilcev dne 14. marca 1954.

listi pač večino v deželi in morajo zato no-siti tudi pretežni del odgovornosti. Če pa se DF čuti prizadeta, tedaj je to samo zname-nje, da del odgovornosti pade tudi na njo. Nikdar pa nismo trdili, da je stališče OeVP ali VdU do vprašanja dvojezičnega šolstva bolj pravilno, povdarili smo pri vsaki pri-liki, da je to stališče za Slovence nesprejem-ljivo, kakor je tudi nesprejemljivo stališče izraženo v listi črtanih občin.

O nemoči in zlobi pa naj bi raje pisali na svoj lasten naslov!

ITALIJA ZOPET BREZ VLADE

Vlada, katero je sestavil Fanfani, je osta-la v parlamentu v manjšini in odstopila. Vr-šijo se nova posvetovanja med strankami in bo verjetno vladna kriza dolgotrajna in težka.

Dunajski velesejem se vrši v času od 14. do 21. marca. V ta sejem stavijo velike upe, ker bo razstavljalo 2.700 podjetij, torej za 400 več kakor lani.

K R A T K E V E S T I

Radi hudega mraza je tudi produkcija električne energije zelo padla in tako so morali ponekod omejiti porabo električ-nega toka, tako n. pr. na Češkoslovaškem in tudi v Ljubljani.

Z dnem 27. februarja 1954 bodo vzeti iz prometa bankovci po 100 in po 5 šilingov. Stotaki nosijo datum 2. januar 1947. Po 27. februarju 1954 bo take bankovce spreje-mala le narodna banka in to do 27. 2. 1957.

Pri Zenici v Jugoslaviji je vlak zadel v tovorni avtomobil, ki je bil poln delavcev na poti k delu. Šest oseb je bilo mrtvih in 17 težko ranjenih.

Ko so v bližini Kaira egiptovski kmetje prirejali ovacije egiptovskemu vladarju Naguib-u in pri svojem navdušenju zašli na železniški tir, je privozil brzovlak in usmrtil 45 oseb. Večje število ljudi pa je bilo težko ranjenih.

V Indiji so našli devetletnega fanta z ži-valskega obnašanjem in brez znanja govo-ric. Sodiijo, da je mladega otroka našla volkulja in ga redila in ščitila, kakor prav-ljica pripoveduje tudi o ustanoviteljih Ri-ma, o dveh fantih Remusu in Romulusu, katere je redila istotako volkulja.

Ameriški statistični urad javlja, da je od Amerikancev, katerih starši so se priselili v Ameriko, največ Nemcev in sicer skoraj štiri milijone. V državi je 23.589.485 ljudi, ki so imeli svoje starše izven Amerike. Na drugem mestu so Italijani, tem sledijo Po-ljaki, Rusi in Angleži. Tudi število Sloven-cev je razmeroma veliko.

Dne 12. februarja 1954 bo 20-letnica febr-uarske revolucije. Najhujši boji so bili na Dunaju, kjer so uporabljali celo kanone, da bi udušili upor.

Zaslužnim državljanom bodo tudi v Av-striji podeljevali častna odlikovanja. Zvez-ni predsednik dr. Körner je 30. januarja sedmim osebam izročil taka odlikovanja.

Zastopniki Trsta so se obrnili na konfe-renco zunanjih ministrov v Berlinu, kjer zahtevajo vzpostavitev stanja, kakor ga za-hteva mirovna pogodba z Italijo, namreč Svobodno tržaško ozemlje. To spomenico so podpisali: Fronta nezavisnih, Tržaški blok in Slovenska demokratska zveza.

Sodišče revolucije v Egiptu je obsodilo generalnega tajnika prejšnje vladne stran-ke radi korupcije na petnajst let ječe.

Prihodnja svetovna razstava, prva po drugi svetovni vojni, bo leta 1958 v Brüsslu v Belgiji.

Jugoslavija je v Turčiji kupila 100.000 ton pšenice, kar je Turčija že dobavila in sedaj pričakujejo, da bo sklenjena pogod-ba za drugih 100.000 ton iz letine 1953. Jugoslavija je v Turčiji kupila tudi 4000 ton bombaža.

Iz krogov zdravnikov, ki zdravijo angleškega ministrskega predsednika Churchilla, prihaja vest, da se bo Churchill umaknil iz političnega življenja. Njegov namestnik bo po vsej verjetnosti sedanji zunanji mi-nister Antony Eden.

Tekom lanskega leta je posebna komisi-ja prepotovala koroško deželo, da na mestu pregleda trgovine in magazine ter ugotovi, če odgovarjajo v zdravstvenem pogledu predpisom. Na mnogih krajih je tedaj komisi-ja ugotovila, da predpisov ne upošte-vajo. Najnovejši pregled celovških obratov pa ugotavlja, da so se razmere dosti zbolj-sale. V 1655 slučajih je pregledala komisija živila in le v 74 slučajih je bil uveden po-stoppek. V 640 slučajih so preizkusili mleko in le v enem slučaju ugotovili, da je mleku dodana voda.

Graški velesejem bo letos v času od 30. aprila do 9. maja.

Avstrijski izvoz v USA je tekom leta 1953 močno napredoval. Tako je Avstrija izva-žala volneno blago, predvsem pletenine in papir in to za 27 milijonov dolarjev tekom treh kvartalov.

Politični teden

Po svetu ...

Spet začnemo z Berlinom — kajti konferenca štirih zunanjih ministrov še traja in bomo verjetno tudi še prihodnjič morali pisati o tem. Potek posvetovanj štirih velemož v glavnem z zadovoljstvom spremljajo po vsem svetu. Mnogo upravičenega vzroka za to, je pač dejstvo, da so se bili že prve ure zedinili o vrstnem redu. Pri tem se moramo spomniti, da so se pred petimi leti v Parizu v palači rožnatega marmorja 16 tednov pogajali in se niso mogli zediniti o točkah, oziroma vrstnem redu vprašanj, radi katerih so se sestali. — Že v tem je torej razlika med takratno in sedanjo konferenco.

Sovjeti do sedaj niso uporabili znamenitega „njet“

Ko so zahtevali k točki št. 1. pritegnitev komunistične Kitajske v obliki konference petih, so seveda vedeli, da bodo vsaj Amerikanci rekli odločno „ne“ in če bi Molotov vztrajal na svoji zahtevi kot pogoj za nadaljnja razpravljanja, ne bi mogli naprej.

Tako pa je najbrž že bilo pred konferenco lepo diplomatsko pripravljeno, kako odbiti to zadevo. Zato je ameriški zunanji minister Dulles v obrazložitvi svoje odklonitve našel nekaj besed, katere more Molotov svojemu zavezniku Kitajski sporočiti kot uspeh. Dulles je namreč dejal, da je komunistična Kitajska stvarnost, katero je UNO priznala s tem, da se z njo pogaja. Toda sprejem te nove države v UNO pa je stvar političnega razvoja in zavisi od članic UNO. V tej organizaciji vlada demokracija in sme prosto govoriti in glasovati vsaka, tudi najmanjša suverena država, ki je izpolnila določila UNO.

Ob tem poteku so opazovalci že menili, da bo prišlo do zastoja konference, toda Molotov je prišel z majhno senzacijo, ko je izjavil, da je treba razpravljanje o št. 1. zasedanja pač odložiti in preiti k naslednji točki, k nemškemu vprašanju.

Tako so se potem sešli, da bi govorili o obeh evropskih vprašanjih: nemškem in avstrijskem. Medtem so si izmenjali še mnogo obiskov, se pogovarjali s kozarci v rokah in si nazdravljali.

Se nobena zadnjih konferenc ni potekala v tako — vsaj na zunaj — prijateljskem družabnem ozračju

Časopisi pišejo na dolgo in široko, koliko vodk je Molotov izpil ob tej in tej priliki, da je Francoz Bidault ostal zvest svojemu izbornemu konjaku, da ga je Dulles spomnil na čase ameriške prohibicije (prepovedi alkohola) in zahteval pomarančni sok. V tem primeru so jo pa prireditelji močno izkupili, ker so pozabili, da bi utegnil kdo od štirih biti ljubitelj sadnih sokov. Morda je pa Dulles mislil simbolično: pomaranče rastejo v Španiji, Italiji, Franciji, medtem ko so težka žganja doma na severu in Vzhodu. Tako bi tudi po žganih piščah mogli soditi na politične prisposobe. Najbolj kompliciran je pač Bidault-jev konjak, kjer najdeš prefinjene ekstrakte žitnega žganja (vodke), težke arome vina in vse skupaj prefiltrirano po francoski specialiteti s pomarančami in drugimi sokovi in začimbami.

Berlinska konferenca je nekakšna konferenca evropskih državnikov o Evropi

Edini pravi Evropejec, seveda Francoz Bidault, če damo na drugo mesto Edena, ki je seveda tudi Evropejec, toda angleška politika ni vedno evropska. Potem sta še Dulles in Molotov, od katerih je prvi zastopnik velesile, ki se je dvakrat zmogovito vojskovala v Evropi, da je napadenim pomagala do zmage in potem vsem, zmagovalcem in premaganem gospodarsko pomagala. Molotov pa je sin ruskega naroda, govornik sile št. 1 ali 2 na svetu. Ta sila je postavila svoje meje v sredo Evrope, sredstva za to so bila vsa dobra.

Bidault je bil do sedaj glavni govornik na berlinskem odru

To vlogo so mu že od vsega početka ostali trije prepustili. Bidault je znan zagovornik evropske obrambne armade, pa tudi prijatelj Rusov. Torej za vse prijeten družabnik. Če Bidault drži nekako „pridigo“ Molotovu, je to lažje izvedljivo kot Dullesu, ker ne izzove toliko negotovanja pri Sovjetih.

Če se Molotov sklicuje na mnoge pogodbe, ki jih je Rusija imela s Francozi ali Angleži, hoče s tem povedati, da je Sovjet-

ska zveza tudi danes evropska in ne izven-evropska velesila.

Bidault je povedal, da evropska obrambna zveza ni naperjena proti Sovjetski zvezi, da je pač evropska zadeva. S tem pa je dal tudi možnost zastopniku Sovjetske zveze, da stavi svoje predloge glede jamstva, da taka zveza res ni proti SSSR. — Ker je Bidault pač Francoz, zato ne bi bilo najpametnejše njemu pustiti govoriti o nemškem vprašanju. To je storil angleški zunanji minister Eden, ki je v imenu vseh treh zapadnih sil dal izjavo, da je treba izvesti najprej svobodne volitve v vsej Nemčiji in šele z vlado, ki bi izšla iz teh volitev, morejo zavezniki govoriti glede zedinjenja, oz. dr-

Velika posvetovanja

Kraj za sestanek so izbrali Berlin, bivše glavno mesto Reicha. Toda na Berlin gleda vsak Nemec kot na glavno mesto nemškega naroda in države. Bridge in šah stakaj našla skupno potezo. Bridge je inteligentna igra na karte in je posebno negovana na Zapadu, šah je igra s figurami in jo negujejo povsod, toda Rusi so v tej igri veliki mojstri kot so v bridge-u veliki mojstri Anglosaksonci.

Skupna poteza bi bila v tem: izbrali so Berlin, da bi si za nekako dobrodoščico obnovili spomine na Potsdamski sporazum, kjer so določili, nemške meje, zasedbene cone, reparacije itd. Izbrali pa so Berlin tudi zato, ker je nemški narod razdeljen kot Nemčija je razdeljena. Pri vsem pa je vendarle simbol združitve obeh nemških republik, kar si pa vsak Nemec želi. Že po

žavne pogodbe. S to svojo izjavo je odbil predlog Molotova, naj bi h konferenci pritegnili zastopnike obeh nemških vlad (zapadno- in vzhodno-nemške), ker vzhodno-nemška vlada ni bila izvoljena po svobodnih demokratičnih načelih, ki tvorijo osnovo državnih oblik na zapadu.

V zvezi z debato o nemškem vprašanju je Molotov izjavil, da je pripravljen sprejeti tudi avstrijsko delegacijo k razgovorom o avstrijski državni pogodbi. To željo so sicer že pred konferenco izjavili tudi trije zapadni ministri, vendar je Molotov predlog prinesel še nova upanja, da bi se mogli štirje zunanji ministri vsaj v zadnji točki svojih razgovorov o Avstriji zediniti v korist Avstrije.

Tako mnenje zastopa že tudi del zapadnega časopisja, ki meni, da ni nobenih izgle-
dov, da bi v Berlinu rešili nemško vpra-

šanje, ker je prezamotano in bi sličila vsa-
ka rešitev cesarskemu rezu. Del angleškega
časopisja n. pr. priporoča kot sprejemljivo, če bi ostalo glede Nemčije pri „status
quo“ — pri sedanjem stanju, in da je mož-
no pričakovati, da bi Sovjeti prav glede
Avstrije kot zadnje točke pokazali več razu-
mevanja in omogočili vsaj nekakšno mirov-
no pogodbo.

Na splošno je berlinska konferenca pri-
nesla dokaj milejšega zraka v odnose med
Zapadom in Vzhodom in če bi prinesla vsaj
začetek sporazumevanj v nešteti posamez-
nih spornih točkah med obema svetovoma
bi si vsaj naša generacija mogla z večj-
vnmemo upati na delo in ustvarjanje.

... in pri nas v Avstriji

V listu smo že nakazali, da bodo tekom
leta v raznih zveznih deželah občinske ozi-
roma deželnozborske volitve. Take volitve
obsenčujejo že dolgo prej politično življe-
nje v državi.

V teku je sedaj proces proti bivšemu mi-
nistru dr. Kraulandu, kateremu obtožnica
očita, da je zapravljal državno premoženje,
katero je bilo leta 1945 poverjeno njegovi
skrbni. Iz dosedanjega poteka razprave je
mogoče le eno ugotoviti, da se obtoženec
na zatožni klopi odločno brani in močno
obremenjuje svoje bivše kolege, ki še sedaj
sedijo v vladi. Ta obremenitev pa leti tako
na levo kakor na desno. V prvih dneh so
bili listi polni poročil iz sodne dvorane.
Ker pa vsekakor izjave obtoženca prizadeva-
jo „zaostale“, je postalo časopisje nekam
tih.

V zadnjih dneh pa postaja vprašanje
brezposelnosti velika skrb vlade. Koncem
januarja 1954 je znašalo število brezposel-
nih 295.000, število zaposlenih pa 1.837.000.
Kakor je druga številka razveseljiva, tako
nalaga prva vladi veliko nalogo. Ta nalo-
ga je še skoraj nerešljiva, dokler vlada tak
mraz, da ni mogoče oživiti stavbišč. Lani
smo imeli spomladi ravno obratno sliko;
bilo je vreme že toplo, ljudi zadosti, ni pa
bilo potrebnega denarja, da bi mogli pri-
četi z gradnjo in tako ljudi zaposliti. Letos
pa je vlada pripravila razmerno dosti de-
narnih sredstev. Od brezposelnih pripada
nad 100.000 ljudi k stroki za gradnjo ali in-
dustrijo, ki proizvaja gradbeni material.
Po brezposelnosti so močno prizadeti tudi
kovinarski delavci, ker jih je 21.000 brez
dela, trgovski nastavljenici štejejo v svojih
vrstah 16.000 brezposelnih, celo kmečkih
delavcev je 11.000 brez zaposlitve.

Povprečno število brezposelnih je tekom
lanskega leta znašalo nad 180.000.

Iz tega povsem gospodarskega ali social-
nega vprašanja pa nastaja sedaj pred voli-
tvami vroče politično vprašanje. Socialisti
očitajo OeVP-jevskemu delu vlade, da ni-
ma zadosti razumevanja za to težko in pe-
reče vprašanje. Finančno in trgovsko mini-
strstvo pa naglašata, da sta pripravili nad
700 milijonov šilingov za investicije, da le
vreme zabranjuje pričetek dela.

„Salzburger Nachrichten“ z dne 29. janu-
arja prinašajo dolgovezen članek proti dvo-
jezični šoli na Koroškem. Članek ne vse-
buje nič novega, marveč vsebuje starozna-
no jadikovanje o krivici, ki se godi Ném-
cem na Koroškem.

Vsi pogledi avstrijske politike so naper-
jeni v Berlin. Ali bo, ali ne bo? Dokler
se avstrijsko vprašanje v zvezi z drugimi
problemi le omenja, so obrabi velikih zuna-
njih ministrov zelo prijazni in se celo resni
Molotov smehlja. Kako pa bode potem, ko
bodo pričeli razpravljati o vprašanju državne po-
godbe za Avstrijo, pa je seve drugo vpraša-
nje. Po prvem tednu trajanja konference
vsekakor izgleda, da se konferenca razbija
ne bo, čeprav po vsej verjetnosti uspehi
konference ne bodo preveliki. Korak na-
prej pa konferenca pomeni, ker je spravila
zunanje ministre štirih velesil po petih le-
tih zopet k posvetovalni mizi.

Koncem zadnjega tedna je obiskal Celo-
vec notranji minister Helmer, da se ude-
leži 25 letne proslave dneva, ko je bila ce-
lovska mestna policija proglašena za držav-
no policijo. Ob tej priliki so v Celovcu
otvorili v Sentrupski cesti novo dograje-
no poslopje policijske direkcije. Med vojno
so bombe poslopje porušile in sedaj je na-
stalo na istem mestu moderno poslopje dr-
žavne policije.

Iz Celovca je g. minister odpotoval na Je-
zerce pri Beljaku in nato v Inmost.

Proti „Kleine Zeitung“ sta bila v zvezi s
članki o „krvavi meji“ zopet dva procesa,
na katerih je bil list obsojen, da plača glo-
bo in nosi vse sodnijske stroške.

Mogoče si kdo misli, da sedijo zunanji ministri pri posvetovanjih sami. Na sliki vidite, da ima vsak minister vrsto izvedencev. Križci označujejo zunanje ministre. Od leve na desno: britanski zunanji minister Eden, sovjetski zun. minister Molotov, francoski zun. minister Bidault (s hrbtom proti foto-
grafu) in ameriški zun. minister Dulles z njihovimi svetovalci.

izbiri kraja konference torej leži veliki po-
men berlinskih razgovorov. Dve veliki mož-
nosti sta na dlani: se bodo velesile zedi-
nile v tem, da bodo soglasno in na lastno
roko reševale nemško vprašanje upošteva-
joč dejstvo, da sta danes dve Nemčiji, raz-
lični po družabni strukturi in politični pri-
padnosti. V tem primeru bi v najboljšem
slučaju moglo priti do zedinjenja Nemcev
samo na podlagi nevtralizacije. Ako kon-
ferenca spodleti, se bodo duhovi na obeh
straneh zaostriili, sedanji prepad, ki loči
obe Nemčiji, se bo še poglobil. — Ta druga
možnost pa je manj verjetna, kajti „berlin-
ski zračni most“ in še marsikaj drugega, je
Sovjetom v neprijetnem spominu, prav ta-
ko pa tudi Zapadu. Samo radi Sovjetov ne
bodo Zapadne Nemčije oborožili toliko, da
bi postala nevarna tudi sosedom.

Jasno, da milijoni danes gledajo na Ber-
lin, pa mislijo na kraj, kot na pomen se-
stanka, kjer se bo odločalo o miru sploh in
še le v okviru tega tudi o Nemčiji. Tudi
Nemci sami si ne obetajo mnogo. Leta 1945
so sedeli zavezniki v Berlinu enotni, tri leta
kasneje so vodili zagriženo borbo za ta
most, katerega je potem „zračni“ most Ame-
rikancev rešil pred rusko zasedbo, oziroma
vključitvijo v Vzhodno-nemško komunistič-
no republiko. Zdaj so spet skupaj in skoraj
na istem kot so bili takrat. Neka sličnost
s Korejo.

Berlin je bil srce „tretjega rajha, Hitler-
jeve tisočletne vladavine“. Kateri datumi
najnovejše zgodovine so v tem pogledu za-
nimivi?

deve, med drugim izselitev Nemcev iz
vzhodnih dežel, se zedinili glede kaznova-
nja nacistov, reparacij itd. Bili zadnjikrat
edini.

Od 25. aprila do 19. marca in 15. junija
do 12. julija 1946 konferenca v Parizu. Po-
rurje je bilo postavljeno pod francosko
upravo. Takozvani kontrolni sporazum. V
vseh drugih vprašanjih so se skregali.

Leta 1947, marca in aprila šesttedenska
konferenca v Moskvi: Bevin, Marshall, Bi-
dault. Težka prerekanja.

Od 25. nov. do 15. dec. 1948 konferenca
v Londonu. Sovjete so zastopali Molotov,
Sokolovski in Smirnov. Sovjeti zahtevajo
reparacije in nadzorstvo nad premogovni-
mi in železnimi rudniki ter predelovalno
industrijo v Porurju. Razšli so se, ne da bi
se zedinili.

Od 23. maja do 20. junija zadnja kon-
ferenca 1954. po petih letih konferenca v
Berlinu o istih problemih ob novem polo-
žaju.

Decembra 1953 je nekdo vlomil v trgo-
vino v Bistrici pri Zilji in pri tem dobil
11.000 šilingov in dve uri. Sedaj so vlomil
dobil v Leobnu na Štajerskem v osebi
Adolfa Kamolca, ki se je po vlom v taksijem
odpeljal iz Koroške v Judenburg. Če-
prav je tajil, so ga vendar ukradene in zo-
pet najdene ure izdale.

Avstrija producira letno 3 milijone ton
petroleja in je tako postala v Evropi toza-
devno najmočnejši producent.

Benetke

NJIH NEKDANJA SLAVA IN ZDAJSNJA BEDA

Benetke so nedvomno zgodovinski in kulturni pojem zase. Otroci vseh narodov na svetu se uče o bajeslovnem mestu na kolih, sredi morja stoji prekrasne palače in gondoljerji (posebna vrsta beneških čolnarjev in čolnov) veslajo ob mesečini in vozijo zaljubljenke k njih lepoticam.

Take so Benetke res bile in njih tedajšnji sloves je potreboval dolga desetletja, da so ga zvedeli moderni sinovi narodov, kakršen je n. pr. ameriški. To so turisti, ki imajo mnogo denarja, prav tako mnogo čistejšega veselja, pa dokaj manj zgodovinskega znanja.

Res je mesto Benetke še danes nekaj svojevrstnega posebno za tiste, ki si ob vsej ogromni civilizaciji in tehniki ne morejo zamisliti, da bi danes na svetu moglo biti tudi naselje, čigar hiše so bile postavljene na kole, lesene kole. Popolnoma enostavna zadeva, ki pač trenutno ne spada v atomsko stoletje.

Naš slovenski pisatelj Jalen je napisal roman „Bobri“, kjer so na ljubljanskem barju prav tako na kolih imeli svoje hiše prvi „civilizirani“ prebivalci. Stara zadeva, ker, če se niso s čolni mogli najti, so napravili mostove in tako so jih pri nas imenovali mostiščarje. Iste čolne so Benečani tudi imeli in iste mostove. Prvotni Benečani so pa bili ob morju in so v trgovini sijajno uspevali. Radi tega so njih čolni postali lepši — gondole — in njih mostovi lepo grajeni. Postali so bogati, vlastiteljni,

VAŽNO ZA RADIO-POSLUŠALCE! GLEJ 4. STR.

oholi in nujno tudi domišljavi. Gotovo so bili brihtni, prebrisani, trgovali so z Orientom in bogateli. Pripisati jim je treba tudi hvalevredno dejstvo, da so imeli prvo „republiko“ po koncu rimskega kraljestva. Narod je volil svojega „doža“ in „Svet desetorice“ je bil najvišja zakonodajna oblast. Imeli so za vzor staro rimsko pravo, ki je še danes vzor marsikateremu državnemu pravu.

Bogateli so torej in si gradili palače. Obvladali so vsa takrat poznana morja in njih trgovska pota so jih vodila v vse takrat poznane meje sveta.

Zlato se je pri njih kopičilo, toda ljudi so imeli premalo. In tukaj se pričinja zadevica, ki je v podaljškem sedanjem vprašanju glede Trsta, samo neizogibna zgodovinska nit, katere recimo sedanji ameriški študent, ki obišče Benetke, ne pozna. V Benetkah je cerkev sv. Marka, v Benetkah je poleg drugih palač tudi Vendramin, katere zadnji veliki gost je bil nemški skladatelj Wagner. Tam sta z Verdijem preživela mnogo lepih tednov. V palači „Vendramin“ je Wagner umrl, potem ko je napisal svojo opero „Somrak bogov“. To je bila doba, ko so Benetke tudi kulturno še

mного pomenile. — Zdaj so Benetke prepuščene po mačehovsko zgolj tujskemu prometu iz čigar naj žive, razen v koliko naj bi bližina Trsta vplivala na rimsko vladno, da bi temu pristanišču, ki je bliže Rimu, radi tega kaj več pozornosti posvetila...

Benetke so danes revne...

Od njih sijaja je ostalo samo to, kar vidimo ob vsaki stari palači ali dvorcu. Pričujejo o slavni preteklosti in o žalostni sedanjosti.

Pred stoletji — v slavni preteklosti — so Benečani potrebovali ljudi in les. Ljudi, močnih in rasnih fantov za njih ženske, ki so se utapljale v razkošju in lesa, da bi mogli s temi fanti širokih pleč in močnih mišic graditi na koleh svoje palače. Te so si iskali na Slovenskem in Hrvaškem. Zadržali so na Hrvaško primorje, s silo ali pa z zlatom pridobili visoke lepe postave Slovanov in jih prav z istim načinom prisilili v Benetkah k „delu“. Sekali in posekali so naš Kras, iztrebili gozdove, da so imeli svoje kole za palače, v katerih so pomrli.

Benetke so bile skozi stoletja malo manj kot središče sveta. Prekosile so v svojem razkošju Bizanc (Carigrad). Nosile so ime „Serenissima“ (najsijajnejša, prelestna). Pesniki in pisatelji so se navduševali nad njenimi arhitektonskimi lepotami, sijajem njene družbe. Njih resnične ali izmišljene zgodbe so se sukale okrog znamenite doževske palače, Markovega trga, Mosta vzdihljajev in proslulih ječ. Tudi slovenski pisatelj Jože Pahor je napisal roman „Serenissima“, v katerem je glavni junak lepi postaveni mladenič iz hrvaškega Primorja, ki ga razkošje pritegne nase, mu da slavo in bogastvo in končno pogoltne. Sloviti Marco Polo, prvi Evropejec, ki je prepotoval Azijo do kitajskega cesarskega prestola in se vrnil ter pripovedoval svoje doživljaje, pa ni bil Benečan kot misli vsak, temveč Dalmatinec Hrvat.

Še danes Benetke kolikor toliko žive od svoje preteklosti. Tujci prihajajo iz vseh delov sveta. Mnogi pa odidejo tudi razočarani, kajti med pravljicnostjo in stvarnostjo je velik prepad. Samo ponoči imajo Benetke del tiste čarobnosti, pod katero si predstavljamo to mesto. Podnevi so prav tako malo čedne kot druga mesta in v morskih kanalih plavajo pomarančne lupine poleg drugega, vozijo motorni čolni in mali parniki in ljudje se pehajo za zaslužkom in kruhom kot po vseh italijanskih mestih. Tudi prosjakov in takih, ki jim ni do rednega dela ne manjka, toda nekaj je vsem Benečanom skupno: vedrost, veselje do življenja in prijaznost.

J. S. Baar — Al. Nemec:

ZEMLJA IN LJUDJE

Roman

(54. nadaljevanje)

„Počakajte, spustil jih bom ven,” je priškolil Cimbura. Odprl je vrata iz konjušnice na dvorišče in odpahnil leso ob staji žrebet.

Konjiči so veselo zarežgetali, kot da se smejejo, in kakor puščice zleteli ven na svobodo.

Tudi knez je ves oživel. Videti je bilo, v očeh mu je sleherni lahko bral, da mu žrebeta ugajajo.

„Konjar je,” je takoj uganil Cimbura in nekako sorodno čustvo ga je v tem hipu obližalo s knezom. Skozi okno je gledala kneginja — in glej — tudi ona sedaj prihaja iz hiše in gleda samo konje. „Konj je med živalmi moj ljubljeneč,” se hitro opravičuje gospodinji, ki jo spremlja — ter se takoj pridruži možema. „Za čuda krasne živalce,” jih strokovnjaško hvali knez, „čiste uetoliške pasme, močne v križu, mišičaste in širokih prs.”

„In kakšne vratove imajo in glave,” se ni mogla več premagovati kneginja — „takih v naši žrebarni ni,” je ljubosumno zaklicala.

„Zares, ni jih,” je priznal knez, „in ne vem, kje bi taki bili.”

In v mislih je pregledoval vse črede žrebet, ki jih je videl v Čimelicah, v Koloredovi, v Novih Dvorih, Kladubih, Hlumcu in drugod. Da, res je tam našel krasnejših, plemenitejših in dražjih žrebet tujih

plemen, ki bodo iz njih nekoč paradni konji za kočije, tekači in jezdni konji za kmete, težki vprežni konji belgijske in holandske pasme, toda žrebeta take pasme tam ni bilo nobenega. In to je vzgojil ta kmet tu brez šol, brez strokovne izobrazbe, v nerodno urejenem hlevu. „Kaj bi šele ta človek dosegel v sodobni staji?” se je vrinilo knezu vprašanje in takoj za njim želja, imeti ga v svoji službi, poveriti mu vzrejo konj...

„Sosed Cimbura, vem, da prav za prav ne gospodarite na svojem. Stavim vam ponudbo. Predajte posestvo pastorku in stopite pri meni v službo.”

„Nikoli in za nič na svetu, gospod knez,” je mirno odbil Cimbura, „čeprav bi bil pri vas ravnatelj, bi bil manjši gospod, to je, bolj odvisen človek kakor bajtar v Putimi. Cesarju plačam davek in nimam zapovednika nad seboj. Na svojem sem tudi, knez — in to pri vas ne bi bil. Predal bom posestvo, toda umaknil se bom na Klaskovo in bom naprej gospodaril.”

Dobro je odgovoril, se je razveselila Marjanka.

„Potem mi pa vsaj te živali prodajte.”

„Niso na prodaj, prodam samo konje — vsako leto par — žrebtice pa naučim voziti.”

„Ne spodobi se gostu odbiti želje. — Imamo kobilo z žrebetom in njeno žrebe ne bo imelo para,” je žena rahlo opomnila moža.

„Nisem še vsega povedal, počakaj da končam,” je dejal mirno Cimbura in, obrnjen h knezu in kneginji, nadaljeval: „Če vam moja žrebeta ugajajo, si smete eno izbrati, dam ga z veseljem za spomin.”

Pouk slovenščine na celovškem učiteljsišču

V zadnji številki našega lista je tiskovni skrat številke malo premešal. Tako iz članka „Pouk slovenščine na celovškem učiteljsišču” ni bilo razvidno, da se slovenščina poučuje za četrte in pete letnike kot „učni jezik” po tri ure tedensko skupaj, enako za prostovoljce prvih in drugih letnikov. Objavljamo še enkrat pregledno, kako so ure za slovenščino na učiteljsišču razdeljene:

Slovenščina kot „učni jezik”

I, 1	3 ure tedensko,
II, 2	3 ure tedensko,
III, 3	4 ure tedensko

(od teh ena ura metodike).

IV, 4, V, 5	3 ure tedensko,
IV, 4	1 uro metodike
	dvojezičnega pouka,
V, 5	2 uri metodike.

16 ur slovenščine.

Slovenščina za prostovoljce

I, 1, II, 2	3 ure tedensko,
III, 3, IV, 4, V, 5	3 ure tedensko

6 ur slovenščine.

Za slovenske tečajnice seminarja za otroške vrtarice so predvidevane tri ure tedensko. Slovenskemu pouku je torej določeno skupaj 25 ur na teden.

Učiteljski naraščaj za dvojezične šole vljudno vabi vse ljubitelje lepe pesmi in vesele zabave na prireditve

„Dve uri slovenske kulture v pesmi in igri”

v nedeljo, 14. feb. 1954, ob pol 3. uri popoldne v Kolpingovi dvorani v Celovcu. Posebno rojaki s podeželja imajo zaradi ugodne zveze z vlakom priliko udeležiti se izredne prireditve.

Planica v letu 1954

Planiška skakalnica ni znana le nam Korošcem, kateri jo imamo pred nosom, le nekaj kilometrov od meje, ampak je poznana vsemu svetu. Saj je na njej človek prvič v zgodovini smučarskih skokov preletel dolžino 100 m. Po dolžini skokov je bila do l. 1948 znana kot največja na svetu. Na njej so zaporedoma padali svetovni rekordi. Pred vojsko je zadnjikrat l. 1939 skočil Bradl 107 m.

Po drugi svetovni vojni so skakalnico obnovili in l. 1947 je Švicar Tschannen postavil nov svetovni rekord 120 m. Isto leto je skočil tudi Slovenec Poldar pravtako 120 m, ker pa se je z rokami lahko dotaknil tal, mu tega rekorda niso priznali.

Zadnjikrat so se smučarski skoki vršili na planiški skakalnici v letu 1948, potem pa je Planica stopila v ozadje, kajti v Nemčiji je ing. Koenig zgradil novo skakalnico v Obersdorfu, ki je zasenčila našo Planico.

Že prvo leto je bil na tej skakalnici postavljen nov svetovni rekord 135 m, leta 1951 je pa komaj 18 letni Finec Tauno postavil dokončni rekord 139 m, ki velja še danes za svetovni rekord.

Planiška skakalnica po l. 1949 ni bila več uporabna in tudi če bi bila, ne bi nihče na njej mogel skočiti preko 120 m. To zimsko sezono pa je bila pod vodstvom ing. Bloudka na istem mestu, kjer je bila stara, zgrajena nova skakalnica, še večja, na kateri bodo mednarodne smučarske tekme v mesecu marcu. Seveda je skakalnica zgrajena tako, da bodo na njej lahko porušili svetovni rekord v smučarskem skoku 139 m, ki je bil dosežen v Obersdorfu in bi tako Planica znova prišla do nekdanjega slovesa.

Zato vsa športna javnost z zanimanjem in nestrpnostjo pričakuje letošnjega smučarskega slavlja v Planici.

Moj oblaček

Rad bi se, oblaček beli,
k tebi dvignil pod nebo.
Na krmilo bi se vsedel,
ter se vozil nad zemljo.

Nad vrtinci in viharji
čul bi pljuskanje valov,
plul bi daleč proti zarji —
prav do večnosti bregov.

Vsako jutro bi škranček
spodaj Stvarnika častil,
kos bi na koncertih sviral,
slavček pesmice drobil.

In vijolice duhte
bi spomladi pod menoj.
Prav do mene bi se dvigal
sladki vonj dišečih hoj.

Nič bi gori se ne ljutil
na pritisk sovražnih sil;
brž ko bi nevarnost slutil,
soncu bi obraz zakril.

Kaj bežiš, oblaček beli?
Za trenutek vsaj postoj!
Na poletu skozi zarjo
k soncu vzemi me s seboj.

Limbarski

„Ne morem sprejeti tako dragega daru,” je ugovarjal knez. „Vzel si bom žrebe, toda od svoje goveje črede vam dam izbrati najlepšega bikca in telico ter vam ju pošljem za žrebe.”

„Velja,” je podal Cimbura roko gospodu. „Izberem si torej krajno žrebe, to, ki bo belec iz njega,” in je s palico pokazal na konjiča, ki je, kakor bi vedel, da prav o njem govorijo, pritekel najbližje in ponosno dvignil plemenito glavo.

„To ne bo čisti belec — ampak višnjev belec,” je dopolnil Cimbura in spremljal z ženo gosta do kočije.

„Sosed Cimbura, vabim vas k sebi. Rad bi vam pokazal svoje gospodarstvo in slišal vašo sodbo,” se je še ustavil knez.

„Gospod knez, ne shajajo se goré, ampak ljudje. Če me bo pot vodila na vašo stran, prav gotovo povprašam, če ste doma, in se ustavim pri vas.”

„Samo da boste hitro izpolnili dano besedo,” ga je povabila še kneginja, „in z vami naj pride tudi vaša žena.” Cimbura se je nasmehnil in ni rekel ne da, ne ne. Stisnil je le knezu in kneginji ponujeno roko in se gostoma zahvalil za vzvišeni obisk.

„Srečno vozite,” je voščil kočijažu in lakaju na kozlu.

„Imejte se še naprej tako dobro kakor doslej,” je dejala skoraj s pridihom zavisti kneginja.

„Kakor bo božja volja,” je odgovorila Marjanka.

Voz se je premaknil.

„Zbogom!” sta si še želela zadnjič knez in kmet — „in na svidenje,” je še iz kočije za-

klicala kneginja in mahala z belim robcem. „Prosim, da ne bi pozabili na Belčka,” je bila zadnja Cimburova beseda.

V Putimi je bilo vse pokonci. Kar je imelo usta, vse je govorilo o imenitnem obisku pri Cimburovih ter jim zavidalo. Tudi župnik Skala in učitelj Jelinek sta se temu zelo čudila. Cimbura pa se je mirno vrnil na vrt k bolnemu orehu in še naprej z zaskrbljenim obrazom rezal njegove veje. Porezal je vse in je sprevidel, da je z drevesom konec.

Na kneza in kneginjo je hitro pozabil, čeprav je knez držal besedo. Poslal je po Cimburovo žrebe, knezovi ljudje pa so mu privedli lepega bikca in telico in mu izročili tudi pismo, ki je Cimburo potolažilo. Knez je pozvedoval o Belčevi usodi in sporočil, kaj je zvedel. Ranjeni Vindišgrec je prišel v prusko ujetništvo in v zmešnjavi prvih dni se za njegovega konja nihče ni brigal. Žrebec je očitno prišel v roke nepoklicanih ljudi. Ti niso znali z njim ravnati, bili so z njim presurovi. Belček se je branil, grizel ali brcal, zato so mu v vojski z bičem izbili oko in nato je kot neraben konj bil odvržen in na dražbi prodan neznanemu kupcu. To je bilo vse, kar je mogel knez zvedeti o usodi ljubega konja. Cimbura je sporočil knezu svojo zahvalo in je kmalu na vse pozabil, ker je vedno mislil na svojega sinčka, ki mu je venel in hiral tako rekoč pred očmi in mu niti pišeški doktor Malec ni mogel pomagati.

„Kaj tiči za tem,” je govoril zdravnik, „oče je zdrav kakor hrast, mati cvetoča kakor roža, njegov lastni brat in sestra sta polna življenja, samo temu dečku gleda smrt iz oči.”

(Se nadaljuje)

CELOVEC

Vsako nedeljo in praznik je v stari bogoslovni cerkvi v Priesterhausgasse nedeljska služba božja ob pol 9. uri.

CELOVEC

Že štirinajst dni je okrog celovških trgovin precej živo. Nastopil je kot vsako leto, čas inventurnih razprodaj zimskega blaga. Pri tekstilih je zelo priljubljena tudi označka „beli teden“. Te razprodaje trajajo različno od druge polovice januarja do srede februarja. Taki beli tedni ali inventurne prodaje pa smejo trajati samo 1 do 2 tedna, kakor je zakonsko predpisano, oz. dovoljeno. Čas pa si trgovec določi sam, kakor mu pač najbolj prija, ali misli, da bo imel več uspeha. Na splošno so tisti trgovci, ki so najavili razprodajo že v drugi polovici januarja bili razočarani, ker ljudje pač nimajo denarja in je zato kupčija bila slaba. Obrnilo pa se je na bolje v tem tednu, saj opazimo na sprehodu po mestu ponekod cele skupine ljudi, ki čakajo da bi prišli na vrsto in si n. pr. kupili za skoraj polovično ceno isti oblačilni predmet, ki je stal novembra in decembra mnogo več denarja. Zato so zelo pametni tisti, ki si n. pr. že sedaj kupijo za prihodnjo zimo poceni oblačila, obutev itd. To velja posebno za tiste, ki ne gledajo, ali pa zaradi žepa ne morejo gledati na modo.

NAROČNIKI, POZOR!

Ne zabite na naročnino za svoj list „Naš tednik-Kronika“! Naročnina znaša mesечно tri šilinge, celoletno pa 36.— šilingov.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Z. T. Pismo, ki je bilo v zgubi, smo našli in ga tudi porabili. Pa brez zamer!

A. Z. Vašo stvar študiramo, pa se vsekar pred kolodvorom še nismo prav znašli.

U. T. Prav lepa hvala. Malo dolga zadeva je, pa bomo poskusili.

R. K. Zopet kritiziraš, prav imaš, pomagaj izboljšati!

U. L. V zadnjem času so pesmice našle le malo prostora, pa nam gotovo ne boste preveč zamerili. Tudi svojih lastnih želj ne moremo vedno izpolniti.

A. H. Tudi opis Vašega potovanja nam zelo ugaja. Pride na vrsto.

G. J. Hvala za prispevek, ga bomo ob priliki objavili.

RADIO-POSLUŠALCI, POZOR!

Od ponedeljka, 1. februarja boste slišali drugi program celovškega radia na drugi valovni dolžini.

Konferenca, na kateri so v Kopenhagenu določali valovne dolžine, je dala oddajnim postajama Dunaj in Celovec za drugi program val. 1475 kHz, enako 203,4 m. Ker pa drugi program teh dveh postaj ni bil enak, se je moral umakniti Celovec s svojim drugim programom na val. 1313 kHz, enako 228,5 m. Z ustanovitvijo enotnega avstrijskega radia bodo vse sodelujoče postaje skupno sodelovale pri sestavljanju programov in ga bodo tudi skupno oddajale. Na ta način bo sedaj lahko celovška radioodajna postaja oddajala svoj drugi program na prvotno določeni valovni dolžini, to je na valu 1475 kHz, enako 203,4 m. Za poslušalca bo to dosti ugodnejše, ker je sprejem na tem valu bolj nemoten, ker na tem valu trenutno ne oddaja preveč drugih radijskih postaj.

ZA STARČEV SPOMENIK SO DAROVALI

G. Fera Leonhard, Gonovece, šil. 40.—; župni urad Čače, šil. 30.—.

ZA LIMBARKEGA SO DAROVALI:

Župnišče Djekše, šil. 20.—; č. g. Karicelj, št. Jakob v Rožu, šil. 20.—; č. g. Picej Mohor, Schwarzenbach, šil. 10.—; Jožef Hutter, Globasnica, šil. 50.—; Neimenovana šil. 100.—; g. Schleicher, Logavas, šil. 20.—; g. Partl Filip, Bistrica v Rožu, šil. 10.—; g. Pichler Lukas, Pazerje, šil. 20.—; Roblek Franc, Sele-Sajda, šil. 20.—; g. Šlaper Franc, Lipa, šil. 20.—; g. Woschitz Janko, Radiše, šil. 20.—; Zupanc Marija, Pichling, šil. 10.—; g. Tschepp Georg, Pössnitz, šil. 15.—; Neimenovani, št. Vid v Podjuni, šil. 14.—; Vauti Zofka, Sele, šil. 20.—; g. Kaiserberger, Škocjan, šil. 15.—; g. Selander, Traubenče, šil. 14.—.

Pri nas na Koroškem

PLIBERK

Nenavaden dogodek je razveselil pliberško faro. Gospodična Pavla Silan, je dne 25. januarja obhajala 35-letnico svojega neumornega delovanja kot organistinja v naši farni cerkvi.

Njen oče je bil dolga leta pisarniški pomočnik pri notarju. Po njegovi smrti je prevzela to službo Pavla in delovala v zadovoljstvo vseh nekako do leta 1950. Sedaj je posvetila vse svoje moči cerkvenemu petju, podvojila svoje napore, da bi čimbolj povzdignila cerkveno petje. Kazala je nenavadno veselje do vsega cerkvenega.

Skromna kakor je bila, ni nikoli iskala svoje časti. Njena duševna izobrazba je is-

vseh ostalih faranov, da tukaj v njihovem imenu izrazim gdč. Pavli vso hvaležnost za njeno delovanje. Vsemogočni, za čigar čast je delovala, naj jo ohrani še dolgo! In ko se bo prikazala pred Njim, bogata na zaslugah, naj ji bo bogat plačnik!

Tisočera Vam hvala, gospodična Pavla, za vse!

Faran.

VOGRČE

V preteklem letu so bili krščeni v naši farni cerkvi en fant in tri deklice. Dve poroki sta bili sklenjeni v Pliberku, umrl pa je en moški. Smo pa tudi številčno majhna fara.

Čudno pa se nam zdi, da so šele sedaj

PUSTNA PRIREDITEV

Kakor vsako leto se bomo tudi letos zbrali na tradicionalni pustni prireditvi v KOLPINGOVEM DOMU.

V lepi skupni družabnosti se bomo poveselili, tako da nikomur ne bo žal, ki se bo pustne prireditve „Slovenskega kulturnega društva“ udeležil, kajti program bo jako pester.

Najprej bomo videli veseligrro „V LJUBLJANO JO DAJMO“, ki predstavlja podeželskega vinskega trgovca, kateremu je prebrisan mešan zmotil hčerko. V skrbi za drugo, da bi tudi nje ne premotil kakšen prefriganec, je zaskrbljeni oče bolj pazil na njo; a vendar je tudi ta s svojim izvoljencem dr. Snojem in s pomočjo navihanega hlapca Pavleta pretentala skrbnega očeta.

Po igri bo zabava s plesom in **BOGATIM SREČOLOVOM**; vmes se bodo prodajali srčki oboževalcem nežnega spola. Katera dobi največ srčkov, bo kraljica večera in pri mizi, pri kateri bo ona sedela, se bodo tudi sladkali z okusno torto.

ZATO VSI SLOVENC IZ CELOVCA IN OKOLICE V SOBOTO, DNE 13. FEBRUARJA OB 8. URI ZVEČER V KOLPINGOVO DVORANO!

kala in segala višje. Bila je nenavadno delavna. Pozno v noč je sedela pri mizi in prepisovala note za zbor, iskala lepe, privlačne pesmi in potem vadila pevce s čudovito potrpežljivostjo in zato tudi žela lepe uspehe.

Trditi smem, da nima nobenega neprijatelja v fari; vsakdo pozna gospodično Pavlo in vsi jo spoštujejo in ljubijo. Držala se je vedno lepega načela: „Vsakemu stori le dobro!“ Z vsakim je bila prijazna, vljudna, postrežljiva, tako poprej v pisarni, kakor sedaj v privatnem življenju. S to svojo skromnostjo in ljubeznivostjo si je

„pogruntili“ v Rinkolah, da je hrib v Vogrčah prestrm. Tudi mi iz Vogrč radi zahajamo v Rinkole in se ne strahimo hriba. Morda bi pa znali nam obojim pomoči na občini v Blatu, saj tudi šolarji hodijo v Vogrče.

Dne 18. januarja smo pokopali Katariño Končič pd. Zgoncevo, v starosti 62 let. Komaj sedem let je imela, ko je prišla kot rejenka k Zgoncu. Ko sta gospodar in gospodinja umrli, je morala Katra z vojnimi ujetniki voditi gospodarstvo. Bila je odprtega srca do revežev. Skrbela je za domače cerkev in žrtvovala tudi za druge potrebe. Ostala je samska vse življenje in vendar je dosegla sijajen venec nebeskega veselja. Pogrebne obrede je vodil mil. prošt in dekan g. Trabesinger iz Pliberka ob asistenci župnika Sekola in domačega dušnega pastirja. Naj bo pokojni domača zemlja lahka in prepričani smo, da bo ona pri Bogu prosila za nas in še posebno za našo mladino.

GREBINJ

V mrzli zimi smo vendar tudi v Grebinju doživeli toplejši dan. Bilo je to 23. januarja, ko smo na dan vednega češčenja slišali po letu dni v cerkvi zopet enkrat slovensko besedo in slovensko pesem. Prav razveselili smo se temeljite slovenske pridige šmarjškega župnika g. Brumnika. Vedno se zopet mi starejši sprašujemo, kako je mogoče, da je za slovensko besedo le enkrat na leto prostora v naši cerkvi, katero so naši predniki gradili v globoki vernosti z veliko ljubeznijo.

Posode za mleko, molzne naprave za več kot 4 krave v najboljši izdelavi, brezplačno predvajanje in uvanje, Alfa-parilniki, Alfa-separatorji, štedilniki in peči, radio-aparati, šivalni stroji in vsi ostali kmetijski in gospodarski stroji

Johan Lomšek
ST. LIPŠ, Post EBERNDORF

Zastopnik za Rož: Matevž MIKLAVCIC, GORINČICE pri št. Jakobu v Rožu

GLOBASNICA

Pritisnil je zadnje čase jako hudo „dedek mrz“, da se kar najraje stiskamo ob pečeh. Tem bolj prijetno in domače je tam kramljati. Še posebno, ko imamo sedaj pred seboj volitve in že ogledujemo, koga bomo volili za župana in katere može mu

bomo postavili ob stran. Ni to taka malenkost, kakor si včasih ženske mislijo, ki le na svoje „gvante“ in „kofe“ gledajo. Gledamo nazaj in ugibamo naprej, kako bi prav naredili.

Najbolj pametno je vezati mlado s starim. Mlado da življenje, staro pa modrost. In hvalevredno je, da oblast dopušča že tudi mlajšim, da se polagoma vpeljejo v občinske skrbi. Medtem pa ne smemo pozabiti naših starejših mož, ki so krmarili skozi težavne dobe in imajo bogate zasluge in

Daruj tudi Ti za Starčev spomenik!

izkušnje, ki naj jih zopet osiveli ponesejo v občinske domove. Skupno listo naših mož si predstavljamo tako, da bo za vse sprejemljiva. Obsega vsako vas in daje jamstvo, da se naša skupna reč nahaja v dobrih rokah.

Volitve so važen in odločilen dan, ob katerem lahko vsak pokaže svojo državljansko zrelost, smisel za skupnost in še svojo krščansko odgovornost pred Bogom in čedom. V svojem vidnem predstavniku županu pa se predstavlja občina svetu-oblastem, katerim prinaša potrebe svojih, zagovarja in pomaga ter prinaša tudi občini ugled.

Volitve v občini pa naj dajo tudi zdrav pogled na današnji čas in naj zberejo krščanske sile, ki ne dopustijo politične pustolovščine glasov, ki so tuji, nesmiselni in škodljivi. Garanti zdravega, demokratičnega občestva so sile, ki branijo vero in dom. Ustajenje razmer in najdenje samega sebe pa mora pokazati Podjunska dolina, ki hrani še dovolj značajnih mož.

SELE

Človeku ni dobro samemu biti! To sta preskusila dva naša fanta, gozdna delavca Tomej Mak in Hanzej Pegrin. Brez bližnjih sorodnikov, osamela, sta si zato tembolj zaželela življenjske družice in lastne družinice. Tomej Mak je zato kupil Mačnikovo hišico, jo lepo priredil in z njo pripeljal svojo izvoljenko Micijo Piskernik. Hanzej Pegrin pa je dobil stanovanje v po-pravljeni Krištanovi kajži, kjer mu zdaj gospodari ženica Ana Ogris. Obe poroki sta bili v ponedeljek 25. januarja dopoldne s poročno mašo, kakor je pri nas navada.

Vsled mraza so se posušili ali zmrznili vsi studenci in vodovodi v vasi pri cerkvi, edino Urhova voda še teče in tako Urh oskrbuje z vodo vse hiše.

Naj bi novoporočenima paroma nikoli ne omrznila medsebojna ljubezen in ne usahnili studenc stanovskih milosti, ki jima je začel izvirati pri prejemu zakramenta sv. zakona! To jima iz srca želimo!

RADIJSKE PRAVLJICE

Vsi, stari in mladi ljubijo pravljice! Pisatelj Drago Petkovšek jih je pripovedoval v tržaškem radiu in z njimi navdušil poslušalce. Vi jih lahko berete v knjigi, ki jo dobite pri upravi lista. Cena 20 šilingov.

GOZDANJE

Ko smo stopili v novo leto, prav radi pogledamo tudi nazaj. Dne 12. decembra smo spremili očeta Oražma Janeza na Korenk zadnjemu počitku k farni cerkvi. Mož je bil po poklicu mizar in dosegel lepo starost 92. let. Bil je dolga leta Mohorjan.

Dne 2. januarja t. l. je g. Urban Kupper, pd. Koban, odprl trgovino z mešanim blagom. Tako imamo sedaj tudi Treščani in Črešnjani blizu v trgovino.

Snega nimamo veliko, mraza pa kar zadosti.

Pred dvema letoma je napravil Henrik Tišler, pd. Štefele v Treščah, žago na električni pogon, na svojem domu pa mlin.

ST. JAKOB V ROŽU

Brali smo, da je po statističnih podatkih Avstrija glede rojstev na zadnjem mestu. To pomeni, da propada. Brez dvoma pa tega Rožani nismo krivi, mi jo še rešujemo. Sicer tudi pri nas niso vsa družinska drevesca rodovitna, vendar imamo na splošno še dobre, zdrave družine, katere se zaveda (Nadaljevanje na 5. strani)

N a r o č n i k i ! Kupujte pri tvrdkah, ki oglašujejo v Vašem listu

Pri nas na Koroškem

(Nadaljevanje s 4. strani)

jo svoje največje dolžnosti. Tako je bilo v l. 1953 v naši fari rojenih 62 otrok, od teh 52 zakonskih, 8 nezakonskih in 2 iz civilnega zakona. Fantov je bilo 33, deklet pa 29. No, je že prav, da je pobov več, ker nam jih je zadnja vojska pobrala in potrebujemo gospodarjev, pa se tudi ne bodo mogli preveč igrati z dečvami. Če jih bo manj, bodo bolj ponosne in lažje izbirale.

Poročenih je bilo 13 parov. Na mnoge pa že dolgo in težko čakamo... Umrlo je 29 faranov, 11 moških, 14 žen in 3 otroci. Najstarejši mož in žena sta dosegla 92 let. To so pač močne korenine rožanske, ki jih težko izruje vihar. Pošteno delavno in skromno življenje nam jih da.

Z novim dušnim pastirjem se je v fari še bolj razgibalo versko in kulturno življenje. Po daljšem presledku nas je prijetno presenetil cerkveni zbor, zlasti božične praznike nam je s krasnimi in občuteno zapetimi božičnimi pesmimi olepšal. Sicer nimamo še nobenega organista pa so novi g. župnik, hvala Bogu, tudi „muzikantar“. Pa gledajo na to, da res vsi pojejo in čim več pojejo. Kaj pa farna mladina pripravljajo, bodo pa v nedeljo videli z igro „Faust“. Kaže, da bo nekaj izrednega, saj taka igra zahteva veliko priprave, dobrih igralcev in tudi vsebina je prav izredna. Že sedaj je za igro veliko zanimanja in upamo, da bo za vse gledalce igra prijetno presenečenje. Tudi vas povabimo!

PRIDI TUDI TI NA pustno prireditev!

NOVO KOLONIZACIJO OBETAJO

Nedavno smo brali po raznih listih poziv na denarno zbirko, da bi nakupovali v južnem delu dežele posestva in zemljo.

V zvezi s temi načrti se je vršilo tudi zanimivo posvetovanje širšega kroga. Tam so se razgovarjali, da bi v Podjuni naselili 150 družin podonavskih Švabov.

Mi smo že enkrat doživeli tovrstno kolonizacijo okoli leta 1930 in sicer iz Prusije. Tudi tam je bilo mnogo denarja in raznih subvencij, da so posadili na vsako vas nemško in protestantsko družino.

Kake so bile posledice te kolonizacije, pa smo doživeli julija 1934 in še prav posebno marca 1938. Tam se je jasno pokazalo, da so prišli kolonisti s točno določenimi načrti.

Tokrat pa je en pojav zelo zanimiv. Ko so se posvetovali tako v svojem krogu, je prišlo do hudega razdora. Del domačinov, celo Nemcev se je uprl temu načrtu in zahteval, da se zemlja, če je razpoložljiva, da domačinom, kajti Koroška je itak že preveč „überfremdet“. Tiste, ki so zastopali to domače stališče, pa so lepo nazmerjali s „Čuš!“.

LURD — svetovni fenomen

(3. nadaljevanje)

Drugi dan se je zopet mnogo ljudi zbralo pri votlini. A Bernardka ni bilo. Poslali so jo v šolo. Učiteljice so bile redovnice. Ena izmed njih je rekla Bernardki: „Ti hudobni otrok! Kako nevredno se obnašaš! Kako nesveto motiš mir svetega postnega časa!“

Redovnice so bile prepričane, da je vse, kar se je govorilo o prikazovanjih pri Masabielski votlini, gola izmišljotina.

Opoldne je šla Bernardka domov k južini, nato pa zopet v šolo. Naenkrat jo je ustavila nevidna moč. Zastonj je skušala iti naprej. Zdelo se ji je, kakor da je pred njo položen težek tram, ki ga ne more prekoračiti. In zdelo se ji je, da sliši v globini srca glas: „Ali si pozabila, kar si obljubila pri votlini?“

Zasukala se je in je odšla k votlini.

A Marija se ji ta dan, 22. februarja, ni prikazala.

Ko se je vrnila domov, jo je oče strogo prijel. Povedala je, da jo je ustavila nevidna moč. Nato ji je oče zopet dovolil hoditi k votlini. Zakomé pa je poklical vse tri pred se, očeta, mater in hčerko. Sodnik se je jezil, oče Subiru pa je rekel: „Če jo višja, nebeška moč vleče k votlini, jaz nimam pravice, da bi ji prepovedoval.“ — Zakomé pa je rekel: „Vse skupaj vas bom dal zapreti, če mi boste še nadalje hujskvali prebivalstvo!“

Neustrašeno je odgovorila Bernardka:

„Toda gospod! Kdo pa hujska? Jaz hodim vendar sama k votlini! Nikogar ne kličem, nikogar ne vabim. Če prostovoljno pridejo, ali je moja krivda? Pridejo, ker se govori, da je preblašena Devica, ki se mi tam prikazuje. Toda jaz sama ne vem, kdo je.“

„Neumnost vse skupaj!“ je kričal komisar in je cepetal z nogami. In je odpustil družino domov.

Sedma prikazen. Sedmo prikazen je popisal davkar Estrade, ki je prišel k votlini s svojo sestro. Zamaknjenje je trajalo eno uro.

Pismo iz Italije

Monte rosso, dne 20. 12. 53.

Dragi bratje in sestre, bralci „Našega tednika“!

Pod južnim soncem ob morski obali sedim, ko vam to pismo pišem. Gorko sije sonce, vetrič rahlo pihlja. Gledam neizmer-no morje, ki na prvi pogled izgleda, da je mrtvo, v resnici pa je polno življenja. Na dnu morja je mnogo rastlin, tam se giblje živalstvo raznih vrst, ribe, majhne, velike, okrogle, podolgate, ki so strupenim kačam podobne. Dvakrat na teden jih lovijo ribiči z dolgimi mrežami (po 20 do 50 metrov). Ko se pripeljejo z ladjami na breg, jih vsujejo na kupe. Žive so, a si ne morejo pomagati, ker so na suhem. V začetku še skakljajo, ko jih prebirajo. Gospodinje pridejo s krožniki na trg in jih kupujejo. Neka deklica si je izbrala ravno najlepšo ribo, jo dela na krožnik. Kar skoči riba raz krožnik v morje in odplava. Žalosten je bil pogled male deklice, ki je bila ribo že plačala. Tedaj mi je prišla pesem na misel: „Ribica je splavala, je deklico škrofila“.

Spočetka sem te ribe in ribice bolj boječe opazovala. Ko pa sem jih že nekaj pojedla, kuhanih in pečenih, sem prav rada gledala ribiče pri delu. Ti ribiči pa jedo ribe deloma kar žive. Osem do deset cm dolge vtaknejo v usta. Nekam zahrusta, ker je glava trda, repič pa še miga in že je ribica izginila. Da bi ti kruti možakarji saj počakali, da bi ribice poginile. Ko človek

je seve belo oblečena, pa še našminkana zraven in z lepim šopkom v roki.

Vina pri poročnem obredu v cerkvi v Italiji ne poznajo. Po končanem obredu se pričnejo v cerkvi poljubovati in sicer svatje vse vprek. Ko sem stala in gledala kakšen bo konec, naenkrat opazim, da gre proti meni nek možki, ki pa ni bil prav nič „zavbern“, takoj sem se zasukala in bežala proč. Zunaj cerkve čaka množica ljudi, posebno mladina. V žepih imajo pripravljen riž. S pestmi ga sipajo ženinu in nevesti med cerkvena vrata. Ta navada nekako označuje rodovitnost.

Življenje pa se človeku kaže od raznih strani. Tako sem tudi videla, kako Italijani svoje pokopavajo in za njimi žalujejo. Bilo je še nekaj časa pred mašo. Stojim pred cerkvijo in vidim, da se od daleč bliža množica ljudi. Prvi v sprevodu je nosilec križa, nato bandera, za njimi dečki in sicer vsi enako oblečeni; za njimi belo oblečene deklice, za otroki pa možki v belih dolgih oblekah z belo ruto na glavi. Le par je črno oblečenih, ki pa nosijo na glavi črno ruto. Za moškimi stopajo ženske, za temi krsta in ostali žalujoči, in na vse zadnje šele možki. Nekam čudno je bilo videti, da so korakali možki v zadnji vrsti. To pa zato, ker je umrla ženska in so imele ženske prednost.

V cerkvi so postavili krsto v sredo in okoli krste je gorelo 12 velikih sveč. Ko so bili v cerkvi pogrebni obredi opravljeni, so dvignili štirje krsto in jo odnesli na pokopališče. Tudi jaz sem hitela tja, da vidim, kako pokopavajo. Pred grobom so krsto položili na zato pripravljene stole. Župnik je blagoslovil. Žalujoči so se od rajnega poslovili s poljubom krste. Nato potisnemo krsto v stelažo, ki je štiri ali petnadstropno zidana iz betona. Zidar jo takoj zaida.

Dne 8. decembra pa smo v cerkvi kapucinov slovesno pričeli Marijansko leto. Zdonele so orgle in glasovi vernikov so napolnili cerkev. Čeprav človek ne razume njih besede, se vendar tako domače, tako varno in dobro počuti.

Zdaj vas, dragi bralci, prav pristrčno pozdravljam z željo, da bi še naprej ostali zvesti Bogu in narodu.

Z. T.

† Dr. FRAN VESEL

V Trstu je umrl slovenski advokat dr. Fran Vesel. Usoda slovenskega narodnjaka tudi njemu ni prizanesla. Bil je v italijanskih in pozneje po drugi svetovni vojni v komunističnih zaporih. Pokojni je bil eden izmed prvih ustanoviteljev „Slovenske demokratske zveze“ in tržaškega slovenskega lista „Demokracija“. Neustrašen je stal med dvema vojnama v Italiji na braniku slovenskih življenjskih interesov. Ni se plašil ne osebnih in ne materijalnih žrtev. Naj mu bo domača zemlja lahka!

Občinske volitve

Dne 14. marca so občinske volitve na Koroškem. V času od 1. februarja do 14. februarja so na občini na vpogled zapisniki ali sezname volilnih upravičencev. Volilno pravico ima vsak avstrijski državljani, ki je 31. 12. 1953 dopolnil dvajseto leto. Preglejte volilne imenike in pazite na to, da bodo zapisani vsi, ki imajo volilno pravico, da se izbrišejo vsi, ki nimajo pravice. To naj bo skrb za prvo polovico februarja.

Do 21. februarja pa je treba vložiti kandidatno listo. Ta mora vsebovati točno označeno volilne skupnosti, točna imena in naslove ter rojstno leto vseh kandidatov. Izven tega pa mora kandidatna lista imeti najmanj petindvajset podpisov volilnih upravičencev dotične občine. Na kandidatno listo lahko postavite vsakega avstrijskega državljana, ki je dopolnil 31. 12. 1953 svoje 24. leto. Pazite pri sestavljanju kandidatne liste, da ne bodo vsi kandidati iz iste vasi ali iz istega kraja, ker hoče vsak kraj in po možnosti vsaka vas biti v občinski hiši zastopana. Od kandidatne liste zavisi tudi v veliki meri uspeh na volitvah.

Naročite pravočasno tudi glasovnice. Priredniki občinskih volilnih komisij so prijavljeni povsod, kjer je KDS imela po zadnjih državnozborskih volitvah za to pravico. Povsod drugod pa prijavite pravočasno vsaj volilne priče.

Če bo vsak na svojem mestu storil svojo dolžnost, tudi uspeh ne bo izostal.

Slovenci v Argentini

Vsem bralcem Tednika-Kronike želimo srečno novo leto! Z Marijino pomočjo naj bi ga vi in mi tukaj lepo preživeli!

Sedaj pa zopet nekaj novic iz našega življenja v Argentini.

Versko življenje

Dne 12. in 13. novembra je 78 naših moških opravilo zaprte duhovne vaje. Vodil jih je preč. g. župnik Gregor Mali.

Dne 29. novembra je v ramaški cerkvi prešlo 25 slovenskih otrok prvo sv. obhajilo.

Istega dne je bil blagoslovljen v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejia nov Mladinski dom za slovensko mladino. Tako imajo sedaj naši fantje, ki jih vodi požrtvovalni salezijanec g. Janko Mernik, svojo lastno hišo.

DOBRLA VAS IN OKOLICA

V nedeljo, dne 7. februarja vsi na igro

„GENOVEFA“

ki bo ob pol treh popoldne v Narodnem domu v Dobrli vasi!

Igra domače prosvetno društvo.

Nebeška gospa je pri tej prikazni Bernardki zaupala skrivnost, namenjeno samo njej. Bernardka je nikomur ni povedala in jo je vzela s seboj v grob. — „In zdaj, hčerka moja,“ je rekla Prikazen, „pojdi in povej duhovniku, da hočem, da se na tem kraju pozida kapela.“

Ko je zamaknjenje minulo, se je Bernardka takoj napotila k lurškemu župniku Peyramalu (izg.: Peramalu) in mu sporočila naročilo. G. Peramal se je dal natanko poučiti o prikazovanjih in je nato rekel Bernardki: „Otrok moj, eno je gotovo: ti si žrtev neumne domišljije!“

Osma prikazen. Pri prikazni je bilo navzočih na tisoče ljudi. Prikazen je Bernardki naročila, naj moli za grešnike in je rekla: „Pokora! Pokora! Pokora!“ Razodela ji je drugo skrivnost, namenjeno tudi samo Bernardki.

Deveta prikazen. Vrelec začne izvirati. — Pri tej prikazni je Gospa razodela Bernardki tretjo skrivnost, samo njej namenjeno. Potem je rekla: „In zdaj pij in se umij pri vrelcu in jej od zelišč, ki rastejo tam.“ Bernardka je gledala okrog sebe, a nikjer ni bilo videti kakega vrelca. Napravila je torej nekaj korakov proti reki Gav, a Gospa jo je poklicala nazaj in ji s prstom pokazala v levi kot votline. Bernardka je šla tja, je gledala zmedeno okrog sebe, se je vprašujoče ozrla gori proti izdolbini, je pokleknila in je začela z roko grebsti zemljo. Izkopala je malo jamico in jamica se je takoj napolnila z vodo. Bernardka se je nekoliko obotavljala, nato je popila malo vode in si je zmočila z vodo obraz. Odtirgala je nekaj zelišč in jih pojedla.

Dr. Dozú je opazoval ves dogodek iz najbližje bližine in je zapisal o tem v svoji knjigi „Lurška votlina“: „Votline nisem hotel prej zapustiti, dokler nisem tal skrbno preiskal. Povsod sem našel tla suha, samo tam ne, kjer je Bernardka izkopala malo jamico, iz katere je takoj privrel vrelec.“ — Vrelec je postajal vedno večji, čez nekaj dni je dosegel svojo polno moč in daje 122.000 litrov vode na dan.

Naslednji dan je prikazen zopet izostala.

Deseta prikazen, v soboto, 27. febr. 1858. — Bernardka si je najprej umila obraz in popila malo vode iz vrelca. Nato šla na svoj navaden prostor in se zamaknila. Obraz nebeške Prikazni se je razžalostil in naročila je otroku, naj moli in dela pokoro za grešnike. Gospa je ukazala Bernardki: „Poljubi zemljo, kot pokoro za grešnike!“ Bernardka je šla po kolenih proti votlini, se medtem sklanjala k tlom in poljubljala zemljo. Nato je dala gledalcem znamenje, naj storijo isto. Nehote so ljudje pokleknil, priklonili svoje glave in poljubili zemljo.

Pri dvanajsti prikazni, 1. marca, je bil prvič navzoč neki duhovnik — novomašnik. Vsa ostala duhovščina se je zadržala do tedaj in še zanaprej napram prikazovanjem strogo rezervirano.

Trinajsta prikazen, torek, 2. marca 1858. Po tej prikazni je morala iti Bernardka zopet h g. župniku Peramalu. Gospa je namreč ponovila svoje naročilo, da želi na Masabielu kapelo. Pristavila je tudi: „Hočem, da ljudje prihajajo v procesijah semkaj.“

Petnajsta prikazen. Četrtek, 4. marca 1858 je bil zadnji izmed štirinajstih, od Prikazni določenih dni. Pri votlini se je zbralo 20.000 ljudi. Na vseh drevesih, na vseh skalnih pomolih so sedeli ljudje. Mnogi, ki so prišli na konjih, so se postavili, da se izognejo gneči, s svojimi konji kar v sredo reke Gav. Ko so ljudje zagledali Bernardko, je šlo od ust do ust: „Pozor! Prihaja! Svetnica prihaja!“ Ona pa, ki so ji veljali vsi ti častni klici, je prihajala skromno in ponižno, kakor da bi vsega tega ne slišala.

Zamaknjenje je trajalo eno uro.

Šestnajsta prikazen, Marijino oznanjenje, 25. marca 1858. — Bernardka je imela močno slutnjo, da bo ta dan zopet gledala nebeško prikazen. Tudi mnogo ljudi v Lurdu je čutilo 24. marca rahel notranji opomin, naj gredo drugo jutro k votlini, in tih glas jim je šepetal, da se bo zgodilo nekaj izrednega.

(Dalje prihodnjič)

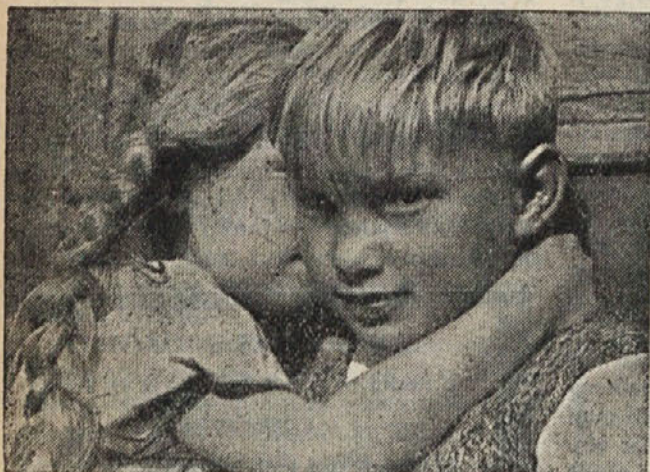
Njen ljubi bratec . . .

Izborna umetniška fotografija — strokovno povedano, dokaz uspeha človeškega uma, vztrajnosti človeškega genija, ki je prodrl v tajnosti svetlobe in sence in tudi barve. Vse te si je podvrget tako daleč, da jih more z moderno fotografsko in filmsko umetnostjo take kot so, obdržati za sebe in za svoje potomce. Danes so albumi fotografskih slik po družinah neke vrste domače svetlinje, ki pridejo na dan ob svečanih življenjskih prilikah. Lepa navada je, kadar pride ženin v družino, da mu pokažejo družinske slike njegove izvoljenke in ožjih sorodnikov od rojstva do tistega dne. Koliko lepega, domačega je v tem, koliko neprecenljivo prisrčnega. To je pri nas nadaljevanje staroslovanskega običaja, ko so mamice bodočim zetom hvalile čednosti, pa tudi pripovedovale, kako se morejo privaditi na druge, tudi slabe lastnosti njih hčera.

Človeštvo živi iz roda v rod, se vživlja, izživlja, rodi, umira in s tem spet daje prostor novim. Tega dejstva ni mogoče spremeniti. Je neizprosno, pa je tudi lepo, ker daje vsakemu v vsaki starosti svoje. Velicina starčka je v marsičem višja od moči polnega mladeniča. — Zakaj? — Ker zna ta bolje objeti vso čudovito pot stvarstva kot oni, ki je šele na pragu življenja. Gleda v preteklost in vidi lepote, katere je prezrl in te želi v največji meri posredovati svojim potomcem. Zaradi te ljubezni do svojega roda postane spet mlad. Mladost mu je v srcu, ki iz trpljenja omaguje, toda v sinu in hčerki vidi nadaljevanje samega sebe; mu daje moči — tista nova mladost, ki potem pestuje vnuke in pravnuke, dokler ne zaspi v zadoščenju, da tudi sonce ni večno . . .

In potem vnuki občudujejo fotografije svojih staršev in dedov od zibelke do groba.

Gledajo jih in pravijo: „Kako lepi, postavnji so bili. Ponosni moramo biti nanjel!“ In tudi so . . . Vsak narod sme biti ponosen nase samo takrat, kadar ima številno, zdravo, moralno in zavedno mladino.

„Njen ljubi bratec“ je naslov naše slike. Dekličine kite so izraz spletenih las-sloge, zaupanja v sebe in svojo ljubezen. So resniti cvetja, ki osrečuje, če mu je dano uspevati. Osrečuje fanta, moža, otroke in vso okolico. Njena roka ga objema. Zdaj je otroška, potem bo deklčina in končno materinska.

Našo sliko si dobro oglejte in premišlujte ob njej! Tokrat je roka, ki objema brata, ko bo starejša, bo objemala ljubega, potem moža . . .

Mladi mož pa je že zdaj tak, kot da bi vedel, da bo kmalu moral nositi odgovornost, ne samo za ljubo družino — naj bo sestra ali bodoča ženka — temveč tudi za narod, kateremu pripada po materinski besedi in krščanskem izročilu. Njegovi lasje niso spleteni v kite. Po naravi je močan toliko, da jim daje prosto pot, a so istih korenin kot lepe sestre, ki ga objema. Tudi razmršeni in naježeni bodo, če bo treba, v obrambo nje in njene mamice. Mrko gleda, kot bi vedel, katere dolžnosti ga čakajo in vedro, kot bi bil že zdaj prepričan, da jih bo nekdaj izpolnil, kadar bo prišel čas . . . za njo in mater . . .

REŠITEV KRIZANKE

Besede so bile:

Vodravno: 1. Slovenec. — 7. Celuloza. — 13. Seve. — 14. Ave. — 16. Irun. — 17. Tla. — 18. Dnina. — 20. APA. — 21. Gr. — 23. Tek. — 24. Eks. — 25. Lj. — 26. Ataka. — 28. Zarko. — 29. Unija. — 30. Roma. — 32. Rar. — 33. Uran. — 36. Obri. — 38. Aida. — 40. Ro. — 42. Peter. — 44. Avant. — 46. Nagib. — 48. En. — 49. Kraljič. — 51. Bo. — 52. Lopata. — 53. Nac. — 54. Človek. —

Navpično: 1. Sloga. — 2. Ost. — 3. Veliko. — 4. Eva. — 5. Ne. — 6. Cankar. Ivan. — 7. Cene Kranje. — 8. Li. — 9. Ura. — 10. Lupina. — 11. Ona. — 12. Azija. — 15. Vi. — 18. Dež. — 19. Ako. — 22. Rt.

IZ SLOVENSKEGA KULTURNEGA ŽIVLJENJA

„Z LASTOVKAMI“ v Globasnici

Nedelja, dne 24. januarja, je bila lep kulturni praznik za nas Globaščane in za vso okolico. Obiskali so nas naši prijatelji iz Šmihela z lepo igro „Z lastovkami“. O vsebini igre ne bomo na dolgo in široko razpravljali, ker vsebino že poznamo iz poročila iz Šmihela. Omenil bi samo to, da se dogaja na Koroškem in v Ameriki. Dramaturg je hotel pokazati zvestobo in ljubezen do rodne zemlje, naravno zvestobo in ljubezen mladih src, kar se mu je v tej igri prav lepo posrečilo.

Napetost se je stopnjevala od dejanja do dejanja, tako da so se pri zadnjih dveh dejanjih marsikateremu nehote vsilile solze v oči, ko smo gledali ganljive prizore na odru. Kar se tiče igralcev, so igrali jako dobro. Vsi so vloge lepo rešili, tudi tisti, ki so bili šele prvič na odru. Zato zaslužijo vsi brez izjeme naše priznanje, prav posebno pa č. g. režiser Nemec, ki se je res potrudil spraviti nekaj lepega in kvalitetno dobrega na oder. S to, in tudi že z drugimi kulturnimi prireditvami, se je zbudilo v Šmihelu novo, na trdni bazi zasidrano kulturno življenje. Želeli bi, da bi katoliška prcvsnetna društva v Globasnici in v Šmihelu prišla do tesnega sodelovanja na prosvetnem polju in tako postala glavni in najbolj utrjeni postojanki podjunskega kulturnega življenja.

Prečno pa končam poročilo, ne morem mimo dejstva, da bo Pašovnikova Helči, ki je igrala vlogo Marice postala gotovo kmalu mojstrska igralka, kajti kakor je še mlada,

da, je njen nastop vzbujal pozornost. Hvaležni smo kat. prosv. društvu iz Šmihela za gostovanje in mu kličemo: „Kmalu na svadenje! Ko bomo pa pri nas kaj lepega naštudirali, se bomo pa še mi zglasili pri vas.“

Kršč. kulturna zveza naznanja

FARNA MLADINA v št. Jakobu v Rožu priredi v nedeljo, 7. februarja ob pol 3. uri popoldne in ob 7. uri zvečer igro:

„FAUST“

tragikomedija v 5 dejanjih
v farni dvorani

Igra je polna pretresljive tragike, strahotne skrivnostnosti in moči podzemskih sil, obenem pa polna originalnega smeha, največja komedija. Kaže nam nesrečni konec učnjaka dr. Fausta, ki se zapiše hudiču, in njegovega prebrisanega hlapca Pavliho, ki še samega vraga užene.

Vsi prisrčno vabljeni!

VABILO

Dekleta gospodinjko-kuharskega tečaja v Hodišah vabijo vse od blizu in daleč na zaključno prireditev in razstavo, ki bosta v nedeljo, dne 14. februarja. Razstava bo v stari šoli in bo odprta od 8. ure zjutraj do 5. ure popoldne.

Kulturna prireditev s pestrim sporedom pa se bo vršila v Domu sv. Jožefa. — Začetek bo ob 2. uri popoldne. Na programu so tri igrice (Jeza nad petelinom in kes, Mož kuhar, Brez zajtrka) koloples in petje. — Po prireditvi poskrbimo vsi skupaj za prijetno urico v domači zabavi.

Na veselo svidenje vabijo tečajnice

VABILO

Pridite v nedeljo, dne 7. februarja v Škocjan. Ob 3. uri popoldne in ob 7. uri zvečer boste lahko videli lepo igro „Genovefa“. Vabijo člani farne mladine.

MLADINA PIŠE:

Dekleta odgovarjajo

V prvi številki letošnjega leta smo brali na naši strani članek „Fantovski pogovor“, ki je nam dekletom dal precej misliti. Ne smete misliti, da smo bile morda užaljene, kajti članek je bil jako aktualen in objektivno pisan, kakor pač v resnici in čisto upravičeno gledajo fantje nas dekleta in kakšne nas hočejo imeti. Kljub tu pa tam ostrim kritikam, je bil članek na mestu in je odgovarjal resnici. Danes pa hočemo me dekleta povedati nekaj misli o naših fantih, da jim vrnemo in se seve tako tudi spodbujamo k popolnejšemu življenju, lepemu vedenju in ne navsezadnje do lepših razmer in stikov med fanti in dekleti.

„Naši fantje se ne razlikujejo od drugih, odpovedo, če se gre za to . . .“ To je gotovo trda beseda, ki jo vedno spet slišimo od naših deklet. Deloma leži krivda tudi v tem, da vidimo one, ki neprijetno vzbujajo pozornost prej, kot pa one ponižnejše, ki ostajajo bolj v ozadju. Morda leži krivda tudi kje drugod. Vzemimo samo nekaj primerov, ki so predvsem sedaj v pustnem času zelo aktualni.

Sedaj je torej precej plesnih veselici in

zabav, na katerih se srečajo naši fantje in dekleta. Koliko se poudarja tudi v verskih krogih, da ne smemo biti staromodne, da moramo iti s časom, da pa po drugi strani, posebno kar se tiče obleke itd., ne moremo in že iz prepričanja nočemo vsega posnemati, kar je dandanes že splošno običajno. Kdo pa ima na plesnem večeru potem vendar večji uspeh: ali preprosto, čedno in za drževalno dekle kakor v obleki tako tudi v obnašanju; ali pa ono, ki se nališpa po najmodernejšem receptu in, ki zna obsipavati fante z raznimi zapeljivimi pogledi in se čudno ter nenavadno obnaša?

Če vam, dragi fantje, te vrstice piše neznana deklška roka, ne bodite nikakor užaljeni in če vas vprašamo: Bodite pošten, ali vam ne pade ona z „nenavadnim obnašanjem“ prej v oči in ali vas ne mika, da bi radi z njo plesali, tudi če je že od drugih obkrožena? Medtem ko bo preprosta, ponižna in tiha tako lahko neopažena, ker ste pač tako vjeti od zunanosti one, ki se vam zna smehljati. Vi želite, da se ne bi šminkale, prosite pa najprej ono za ples, ki je našminkana. Pravite, da se moramo oblačiti kot se spodobi za pristno in pošteno slovensko dekle, zanimate se pa v prvi vrsti za one, ki so nališpane, kar na nje gre! Ugovarjate si torej!

Če se potem v teh stvareh z vami govori, seveda rečete: „Poglej, mi ja vemo, kako je in s takšnim dekletom tudi nimamo resnice.“ — Kaj pa to pomaga, če vidijo mlada dekleta na plesu ali kaki drugi prireditvi, kako pač rafiniranost vleče! V dobrem smislu pa hoče vendar biti vsako dekle malo snubleno, hoče biti spoštovano.

Se nekaj drugega. Kako malo viteštva še najdemo na plesišču? Vi si lahko deklet izberete, s katero želite plesati, me pa moramo s tistim plesati, ki nas izvoli. To ni vedno tako lahko, kakor si predstavljate. Morda mislite, da je vljudno, če punc, s katero bi radi plesali, daste kar z roko znamenje in pomignite ali pridete nekako s čudnimi koraki čez vso dvorano po njo in jo po končanem plesu pustite kar sredi dvorane samo. Če bi bilo tudi tu pravo spoštovanje v smislu dobrega tona na mestu, bi si mnogokrat manj očitali, da srečujete neprijazna dekleta.

Gotovo je vaš ugovor pravilen, da mora deklet potegniti meje, da vam ne sme biti v skušnjavo, da mora imeti pravo zadržanje in vedenje. Ampak, ali ni to velika slabost, vso odgovornost zvaliti na deklet? Ali res mislite, da je to možko? Me imamo namreč drugi pojem o moškosti. Ta bi se morala kazati v tem, da se fant zna obvladati, da čuti v sebi odgovornost za deklet, da ji ne napravi kakšnih upanj, ki jih nikdar ne more izpolniti.

To naj bi ne bili nobeni očitki, kar vam tu pišemo, kajti zavedamo se, da imamo tudi me dekleta sama na sebi še precej za delati, da bomo dosegle pravo zadržanje napram vsem stvarim, ki nas obdajajo in srečavajo v vsakdanjem življenju. Zavedamo se svoje slabosti. Nimamo samo me te naloge, kajti zastoj se trudimo, če vi ne spoznate svojih nalog!

An-e

Prijateljici o Tinjah

Zopet smo z veseljem prebrali na mladinski strani članek, ki je bil namenjen nam selskim dekletom. Hvaležne smo naši prijateljici v Tinjah. Na njeno željo se tudi me oglašamo.

Zima nas je sedaj skoraj odtrgala od sveta. Kljub temu pa nam ni dolgčas, saj smo tako rade doma. Ob kolovratu in pletenju tako hitro mine čas. Hvala Bogu je sedaj tudi malo več časa za branje naših listov in knjig.

Zaradi snega romamo ob nedeljah peš v cerkev. A to nič ne de. Če nas zebe, se pred mašo lahko pogrejemo v toplo zakurjeni deklški sobi. Ta soba je naš drugi dom. V njej je bolj živahno kot kjerkoli.

Veselimo pa se že lepe pomladi in poletja. Takrat naj se izpolni tvoja želja! Povabljeni si v naš lep kraj, katerega si v kratkem času svojega zdravljenja tako vžljubila. Z nami boš šla na planine, kakor n. pr. na Košuto in sončni Obir. Kako lepo je na Obirju spomladi, ko je poln planinskih rož. Krasen razgled se nam nudi po lepi Podjuni. Sredi nje se kot biser blesti prelepa tinjska cerkev s proštijo. Tam je tudi dom duhovnih vaj, kamor nam čestokrat vhaajo naše misli. Tudi me se te hočemo v molitvi spominjati, da boš prav kmalu ozdravela in se lahko z nami veselila.

Kličemo ti torej: na veselo svidenje in lepo pozdravljena!

Dekleta iz Sel

Delo v februarju

Že smo v drugi polovici zime. Mraz še vedno trdovratno drži. Vsekakor smo z vsakim dnem bliže pomladi.

Se vedno je treba skrbno paziti, da nam zlasti semenski krompir v slabo zaprtih kletkah ne namrzne. Za hrano je namrznjen še dober, ker se le počasi izdiha in popravi.

Z vožnjo gnoja, na oddaljene njive in travnike, še vedno lahko nadaljujemo. Še vedno je čas za trošenje apna. Preračunajmo koliko bomo rabili umetnega gnoja, ki si ga kupimo že sedaj in na suhem shranimo.

Tudi za nakaljenje krompirja je še čas. Vendar pa ne smemo več čakati, ako hočemo doseči čim boljše uspehe.

Vsaj v februarju dajmo v popravilo poljsko orodje in stroje.

Če bo proti koncu meseca na sončni strani sneg skopnel in se bo zemlja primerno osušila, bomo preorali njive, ki jih v jeseni nismo utegnili. Mraz bo brazde razdrobil. Gotovo bo še tudi dežilo ali snežilo, da se bo sveže preorana brazda napila potrebne zimske vlage. S pravočasnim brananjem bomo zemljo z lahkoto pripravili za setev. Kjer je težka zemlja, je še čas za podoravanje hlevskega gnoja, ki se v taki zemlji zelo počasi razkaja.

Sneg z ozimin hitro zgine, ako po njem raztrosimo, da boljše rast, namenjeno količino umetnega gnoja. Istočasno preprečimo škodo, ki jo naredi snežna plesen. Ta uniči največ žit in detelje ravno na pomlad, ko sneg kljub toplemu soncu počasi kopni, zlasti na senčni strani.

Tudi po travnikih trosimo umetna gnojila, kompostno zemljo in pepel. Poglobimo odvodne jarke in očistimo kanale bla-

škodljivci ali vsaj njih jajčeca, ki so jih že v jeseni zlegli. Zato vse skrbno prestrežemo in stresemo na ogenj. Veje pa pustimo pod drevjem, da zajec ne bo mogel oglodati debelca mladih sadnih drevesc.

Gospodinje! Dokler je sneg dajmo kuram, ki rabijo zelenjavo, vsaj dovolj pesel Kar celo obesimo toliko od tal, da jo bodo s težavo dosegle. S tem se bolj gibljejo in ravno to dobro vpliva na prebavo. Skrbimo, da bodo imele vedno dovolj peska in jajčnih lupin. Zjutraj jim dajmo med topel krompir ječmenov in koruzen „šrot“ ter nekaj ribje ali mesne moke, zvečer pa zrnje. Tako krmljene kokoši bodo vedno pridno nesle.

Visoko breje svinje vsak dan v opoldanskih urah spustimo ven, da se sprehodijo. Hodijo naj po suhem. Najboljše je opoldne, a samo 5 do 10 minut.

Tudi svinje z mladiči so potrebne svežega zraka. Vendar naj se sprehodijo le, če je toplo, da se ne bodo prehladile; sicer bodo mladiči imeli drisko. Dobro jih krmino, da ne bodo oslabele. Visoko brejim in doječim dajmo med krmo, za rast in utrđitev kosti, potrebno klajno apno.

Vrtnarji imajo v cvetličnjakih že veliko dela. Tudi gospodinje bodo gredico ob zidu, na sončni strani, lahko kmalu pripravile. V ta namen je treba dobiti iz hleva še topel gnoj in ga v opoldanskih urah, ko je zemlja najbolj topla, podkopati. Gredico sproti z lesenimi grabljami poravnati in takoj posejati, n. pr. solato, malo zgodnjega zelja, ohrovtu in kolerabce. Dokler sonce greje pustimo gredico odkrito. Predno zaide, brž pokrijemo toplo zemljo s starimi vrečami ali vsaj s papirjem, da ponoči zemlja ne zmrzne.

Zgodnjo solato bomo imeli, ako jo že sedaj sejemo v zabojčke, ki jih postavimo na topel in svetel prostor. Meseca marca, dorasle sadike posadimo v toplo gredo, če jo imamo pri hiši. Tako bomo imeli za Veliko noč glavnato solato sami doma.

Semena pregledajmo, prečistimo in pripravimo ter že sedaj kupimo kolikor ga bomo rabili. — Sneg krog toplih gred odmetajmo, da bomo lahko čim prej pristopili k pripravi za setev. Tudi za domačo rabo je prav, da imamo sadike zgodnje zelenjave doma.

Otroci hodijo v šolo in jih zebe. Poskrbimo, da so toplo oblečeni in obuti. Podpletimo tople volnene nogavice. Naredimo tople copate. Ko pridejo iz šole, naj takoj sezujejo mrzlo in morda mokro obutev. Noge pa umijejo v mlačni vodi in obujejo sveže nogavice ter tople copatke. Umazane nogavice naj sam opere, da se v vsem nauči samostojnosti. Ko mame ne bo več, da ne bo kot „negoden“ ostal v življenju, ki od nas zahteva, precej samostojnosti.

V januarju so rože v lončkih trpele zaradi močnega mraza. Navadno dobro prezimijo samo, da je soba nekoliko temperirana. Pri oknu, kjer skozi piha, so res v nevarnosti, da zmrznejo. Ako jih res moramo imeti pri oknu, ga zaslonimo z debelo lepenko, da ne bo pihalo po njih. Važno je, da jih zelo malo zalivamo. Bolj so zalite prej zmrzejo.

Največji svetovni pridelek živil

Ameriško poljedelsko ministrstvo je objavilo letni pregled o položaju poljedelstva na svetu v letu 1953-54. Pregled poudarja, da je že šesto leto bil svetovni pridelek živil višji, kot v letih neposredno pred vojno. Poročilo omenja, da je prebivalstvo sveta zdaj za 15% večje kot pred vojno, da pa se hrani približno tako kot neposredno pred vojno.

Iz pregleda je razvidno, da je dosegel pridelek riža, sladkorja, mesa, živalskih maščob in kiselkastega sadja rekord vseh časov. Prav tako visok, dasi ne vrhunski, je bil pridelek pšenice, krompirja, fižola in graha, jedilnih rastlinskih olj in mlekar-skih izdelkov. Vsa navedena živila tvorijo 80% porabljene hrane, skupen pridelek teh živil je za 10% višji kot pred vojno in nekoliko višji kot v prejšnjem letu.

Iz pregleda je razvidno, da so skoraj vsi deli sveta pripomogli k povečanju kmetijske proizvodnje. V posameznem pa navaja:

1. Največji napredek je dosegla Severna Amerika, katere pridelek je za okoli 50% večji kot pred vojno.

2. Verjetno je najmanj napredovala Sovjetska zveza z drugimi deželami Vzhodne Evrope, katerih produkcija še vedno zaostaja za predvojno.

3. Celokupna kmetijska proizvodnja zahodne Evrope je tudi znatno napredovala in je zdaj precej večja kot pred vojno.

4. Produkcija Srednjega Vzhoda je bistveno večja kot pred vojno; Daljnji Vzhod proizvaja nekaj več kot pred vojno.

Pregled ugotavlja, da je kljub visoki letini raznih poljskih pridelkov, tako zlasti pšenice in sladkorja, prehrana raznih delov sveta slaba zaradi tega, ker ni še rešen problem razdeljevanja pridelkov.

Pregled zaključuje, da je skupni pridelek zadnjega leta nekoliko večji, kot pridelek prejšnjega leta in da je ugotoviti težnjo po nadaljnjem povečanju.

76 MILIJARD DOLARJEV

Ameriški proračun za gospodarsko leto 1954-55 znaša v celoti 76 in pol milijard dolarjev.

Zanimive so posamezne postavke. Za narodno varnost bo Amerika plačala v tem proračunskem letu skoraj 45 milijard dolarjev.

Razmerno nizka je postavka za socialne potrebe, ki znaša le 1,8 milijard. Za poljedelstvo pa bo skoraj 7 milijard na razpolago.

Tristranska gospodarska pomoč Jugoslaviji

Glasnik britanskega zunanjega ministrstva je izjavil, da so bile 6. januarja v Beogradu izmenjene note s formalno ponudbo in s sprejemom tristranske angleško-francoske-ameriške gospodarske pomoči Jugoslaviji za obdobje od 1. julija 1953 do 30. junija 1954. Britanski delež znaša 3 milijone funtov šterlingov, ali okoli 23% celotne pomoči. Jugoslavija bo kredite uporabljala v glavnem za nakup sredstev za poljedelsko izboljšanje.

V letu 1951 so britanska, francoska in ameriška vlada pričele dajati Jugoslaviji neposredno pomoč za nakup dobrin, ki so ji bile nujno potrebne za gospodarski razvoj. To je bilo potem, ko je Jugoslavija

izstopila iz Kominterne in ko je bojkot Sovjetske zveze in podložniških držav povzročil jugoslovanskemu gospodarstvu več udarcev. Britanski krediti Jugoslaviji v letih 1951 do 1952 so znašali skoro 10 milijonov funtov šterlingov, v naslednjem letu pa 4, 500. 000 funtov šterlingov.

V odgovor na neko vprašanje, je glasnik zunanjega ministrstva rekel, da je bil namen tristranske pomoči, pomagati Jugoslaviji, da se gospodarsko osamosvoji. Nikoli ni šlo za to, da bi bila ta pomoč stalna. Z ozirom na jugoslovansko gospodarsko obnovo je vladalo upanje, da bi bilo sedanje nakazilo neposredne pomoči poslednje.

ZANIMIVOSTI

V Pulju v Jugoslaviji so dogradili novo tovarno za steklo. Ta tovarna bo izdelovala specialna stekla za laboratorije in producirala tudi navadno steklo. Dnevna produkcija navadnega stekla bo znašala 3.000 kg in produkcija specialnega stekla na leto 750 ton.

Socializacija vseh podjetij malih in velikih je na Madžarskem dovela do največje zmede predvsem v rokodelstvu. Ker so od lanske jeseni poskusili preusmeriti ta razvoj, so dovolili malim obrtnikom, da zopet pričnejo s samostojnim delom.

Trgovski promet v Zapadni Nemčiji je leta 1953 dosegel višino 42 milijard nemških mark, kar bi v šilingih znašalo 252 milijard; leta 1949 pa je znašal 32 milijard nemških mark.

Češkoslovaška je v zadnjem času močno utrdila svoje gospodarske zveze z državami izven ruskega bloka. Z Indijo ima Češkoslovaška novo trgovinsko pogodbo, po kateri dobavi Indija čaj, olja, začimbe, tobak, bombaž, kože in železno rudo. V Indijo pa bo Češkoslovaška izvažala stroje, motorje, traktorje, sesalke, poljske stroje, kemikalije, motorna kolesa, steklo in keramiko.

Velika Britanija je sklenila z Rusijo pogodbo za dobavo 110.000 ton železne rude iz Rusije. Pogodena cena je za 10 odstot. nižja kakor na angleškem trgu.

Hektarski donos riža je sedem do devetkrat tako visok kakor pri krušnem žitu. Če bi se Japonci in Kitajci v svoji prehrani preorientirali na kruh namesto riža, bi nastopila v prehrani sveta katastrofa.

ANGLIJA BO IMELA KMALU DOVOLJ KRME SAMA

Anglija je v zadnjih letih znatno napredovala v svojem trudu, da bi v glavnem pridelala vso potrebno krmo za svojo živinorejo na domačih tleh. Najvažnejši uspeh

na tem področju so dosegli s povečanjem površine travnikov, katerih pridelkov zdaj ne uporabljajo samo za neposredno sveže krmljenje, ampak tudi za zalogo za zimske mesece. Krmo za zimske mesece si preskrbijo s silažiranjem in sušenjem. Stotine in stotine stalnih pašnikov so v prvih letih zadnje vojne preorali in na njih pridelovali pšenico in krompir. Na teh njivah so uvedli kolobarjenje pridelkov, katerega glavna značilnost so travniki v trajanju najmanj treh let.

Dokazno je, da daje ta način obdelovanja približno dvakrat tako veliko produkcijo mleka, kot so jo dosegli s tradicionalnimi starimi pašniki. Približno enaka primera je tudi glede pitane živine. Poleg tega je povečana rodovitnost kot posledica intenzivnejše živinoreje in periodičnega oranja travnikov prinesla odgovarjajoče povečanje pridelkov.

UDELEŽBA IZ INOZEMSTVA NA SPOML. DUNAJSKEM VELESEJMU

Dunajski velesejem — akcijska družba naznanja:

Na podlagi predpriprav o udeležbi tvrdk na spomladanskem dunajskem velesejmu, ki se bo pričel, dne 14. in bo trajal do 21. marca, bodo razstavljale sledeče države z jako zanimivimi produkti: Belgija, Danska, Nemčija, Anglija, Francija, Holandija, Italija, Liechtenstein, Monako, Norveška, Portugalska, Švedska, Švica, Španska, Češkoslovaška.

Izvenevropske dežele so zastopane po Pakistanu, Turčiji, Združenih državah Amerike in Algeriji.

Vrh tega se bodo spomladanskega velesejma na Dunaju udeležile države Belgija, Holandija ter Italija v obliki oficijelne kolektivne razstave.

Našim gospodinjam

Gospodinja, bodi varčna!

Navadno je blagostanje le v tistih družinah, kjer gospodari skrbna in varčna gospodinja. Varčnost pa ne pomeni skopost ali odpoved najpotrebnejšim rečem, ampak pravilno izdajanje denarja in sicer tako, da se za denar čim več dobi. Prava umetnost je v tem, da gospodinja, zlasti, če so dohodki majhni, tako gospodari, da stroški ne presegajo dohodkov. Pa dobra gospodinja ne skrbi samo zato, da shaja z dohodki, ampak skuša tudi kaj prihraniti. S tem poskrbi za izredne izdatke, kakor so ob poroki, bolezni, smrti itd., sicer ob takih prilikah v zelo neprijetne denarne stiske. Gospodinja mora dati zgled varčnosti vsem članom družine — svojim otrokom in služinčadi. Kako ji bodo hvaležni, ko si bodo ustvarili lastno ognjišče, če jih bo naučila varčevati.

Varčnost pri hrani

Varčna gospodinja vedno skuha samo toliko, da zadostuje za nasitjenje družine. Ostanki nanesejo v daljšem času precej. Prestana hrana pa škoduje. Seveda ne sme biti gospodinja pri hrani preskopa, sicer bo toliko več denarja znosila v lekarno za zdravila. Razsodna gospodinja si bo kupila v večji množini živila takrat, kadar bo do primerno nizke cene; n. pr. fižol in krompir v jeseni. Spomladi ne bo kupovala prvo zelenjavo in poleti prvo sadje prve dni, ker je pretirano drago. Saj cene kmalu postanejo primerno nizke.

Varčnost pri obleki

Kupovanje slabega blaga ni priporočljivo. Dobra gospodinja ve, da je potem treba

večkrat kupiti novo blago in tako večkrat drago plačati šiviljo. Veliko si prihrani gospodinja, če sama kroji in šiva obleke ali vsaj perilo. Varčna gospodinja ne bo pustila dolgo ležati umazanega ali raztrganega perila in obleke.

Varčnost pri kurjavi in razsvetljavi

Skrbna gospodinja nikdar ne pusti, da bi gorelo več luči v istem prostoru brez potrebe, ali da bi gorela luč, kadar je dovolj močna dnevna svetloba.

Če zgorita v štedilniku vsak dan brez potrebe samo dva polena več, se jih v enem letu precej nabere. Tako se zaradi malomarnosti izgubljajo stotaki, ki bi kot dota prav prišli otroku, da ne bi moral praznih rok od hiše.

Varčnost pri času

Čas je zlato! Če bi izračunali vsoto vseh dragocenih trenutkov, ki jih zgubi gospodinja z neslanim klepetanjem in dolgotrajnimi obiski, bi dobili mesece in leta. Varčna gospodinja bo zelo cenila dragoceno časa. Naredila si bo natančen dnevni red in tako se ji ne bo primerilo, da bi zaradi slabo razdeljenega časa zaostajala hišna opravila in preraščal plevel zelenjavo na vrtu.

Torej gospodinja lahko varčuje pri hrani, obleki kurjavi razsvetljavi in času. Ako pa gospodinja ni varčna, potem tudi njena družina ne bo varčevala in tako se bo počasi manjšalo premoženje. Stroški bodo presegali dohodek in iz družine bo izginjala sreča in zadovoljnost.

PUCH-
roller-ji

kratkoročna dobava

PUCH-
motorna kolesa

ugodnostna garancija

NIEMIEZ & RIEPL

popravljalnica in nadomestni deli

VELIKOVEC — VÖLKERMARKT

Če enkrat ne veš ne kod, ne kam, Ti jaz nekaj dobro pečenega dam!

König mit den Bilderrezepten
BACKPULVER

Samo kvalitetno blago in vendar poceni!

Najboljša flanelasta moška srajca	§ 44.—
Moške spodnje hlače	§ 27.—
Damska nočna srajca, rožasta	§ 54.—
Tople damske srajce	§ 17.50
Srajca in hlače	§ 19.50
Mollino 86 cm širine	§ 6.50
Brisače, zelo močne	§ 8.30
Rožasto posteljno blago, 120 cm	§ 15.90

Vse svoje volnene stvari morete zamenjati posebno ugodno za novo, cenejšo volno za ročno pletenje pri

Wäsche Schwarz
Celovec - Klagenfurt, Paradaiser gasse 16

Koroški Hanzeji kranjskemu Janezu

Dragi kranjski Janez! — Čudno se zadnje čase opravičuješ, češ da so vseh tvojih slabosti krive naše koroške dečle, ki so te seznanile s koroško grčo. Takrat torej, ko je koroška Mojca napajala kranjskega Janeza skozi ograjo kasarne in ko je užival dobroto koroškega mošta, vlekel za rilček grčo in zrl v lice usmiljeni samaritanki in se v obe zaljubil, takrat, ko si to pripovedoval, nisi mislil, da bodo koroški Hanzeji zvedeli, da si se ti z obema sprl. Nisi nam še povedal, da je bila najbrž tudi kakšna koroška Evica tista skušnjava, radi katere se je Janez v frajtarja povišal, kakor smo brali v Večernicah. In takrat, ko so Kranjci črnega bika prali, se je gotovo šlo tudi za kakšno Korošico. Mi takrat tega nismo verjeli, ko so nam stari ljudje o tem pripovedovali. Sedaj pa se je Janez kar sam ponudil za ta imenitni posel, da bi nam črnega vola umil. Torej je morala biti tista o črnem biku vendarle resnična.

Ker pa nameravamo Janeza vzeti v na-

šo družino, ga hočemo preje dobro poznati in smo rekli med seboj: „Poromajmo na Djekše, tam je bil pred kratkim še neki kranjski Janez. In smo se podali nekega jutra trije Hanzeji, dva Aneja, dva Jankota in en Jokej, iz Velikovca proti Djekšam. Kmalu dohitimo čedno žensko in jo nagovorimo: „No, mamica, kam pa tako zgodaj?“ Ženska pa se silno razhudi in zakriči: „Kaj mamica! Mojca mi pravijo in domov grem na Djekše. Rada bi pač postala mamica, pa me je ta kranjski Janez potegnil za nos.“

„No, Mojca, ne bodi na Janeza huda, saj je nas Hanzeje že tudi skušal potegniti za nos, pa smo mu odpustili.“ — „Ne, jaz mu pa ne odpustim,“ je trdovratno govorila Mojca. Smo pa rekli: „Ker si tako zgovorna in si iz Djekš, pa nam pripoveduj kaj o tistem kranjskem Janezu, bo vsaj krajša pot.“ — Tu pa si je Mojca globoko oddahnila, nas zaupljivo pogledala in rekla: „Nikomur še nisem odkrila bolesi mojega srca, ker pa ste sami Hanzeji, pa naj bo.“ In je začela:

(Konec prihodnjič)

TRST II. (306.1 m ali 980 kc sek)

Dnevne oddaje: 7.15—8.30, 11.30—14.45, 17.30—24.00. — Ob nedeljah: 8.00—24.00.

Nedelja, 7. februarja: 8.45 Kmetijska oddaja. 9.30 Vera in naš čas. 12.00 Od melodije do melodije. 13.00 Glasba po željah. 16.00 Malo za šalo — malo zares. 18.00 Koncert pianista Gabrijela Devetaka. 19.00 Novice iz delavskega sveta. 20.05 Vokalni oktet iz Ljubljane. 20.30 Thomas: MIGNON, 1. dejanje. — Ponedeljek, 8. februarja: 19.00 Mamica pripoveduje. 20.15 Slovenski motivi. 22.00 Književnost in umetnost. 22.15 Thomas: MAGNON, 2. dejanje. — Torek, 9. februarja: 13.00 Glasba po željah. 18.00 Musorgski: 6 samospevov za sopran in orkester. 19.00 Slovensčina za Slovence. 20.30 Pevski tercet in harmonika. 21.00 Radijski oder — Walter Hasenclever: BOLJŠI GOSPOD. 22.30 Thomas: MIGNON, 3. dejanje. — Sreda, 10. februarja: 18.40 Koncert baritonista Marijana Kosa. 19.00 Zdravniški vedež. 20.05 Slovenske pesmi. 21.00 Aktualnosti. 21.15 Gershwin: Rapsodija v modrem. 22.15 Lalo: Španska simfonija za violino. — Četrtek, 11. februarja: 13.00 Pevski duet in harmonika. 19.00 Mamica pravljica. 21.00 Dramatizirana zgodba. 22.00 Glasbeno predavanje. — Petek, 12. februarja: 13.00 Glasba po željah. 14.00 Slovenski samospevi. 20.30 Znani violinisti. 21.00 Književnost in umetnost.

Brez SCHLEPPE - piva bi žeja biva

Za koline

dobite vse mešane in žlahtne začimbe pri

MAX GRAMILLER

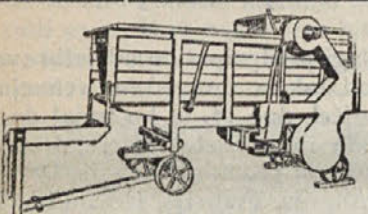
Celovec-Klagenfurt, Adlergasse 14

Razprodaja

pri nepričakovano nizkih cenah
blago in perilo

L. MAURER

CELOVEC — KLAGENFURT,
Alter Platz 35

**Michael
MAYERs Wtw.**

KMETIJSKI STROJI
Deutschlandsberg

Orke čistilne mlatilnice
v 3 velikostih od šil. 6800.—, 8600.—, 10.600.—
oba stroja združena omogočata

novi način mlače in rezanja

Nadomešča kosilno mlatilnico
Zahtevajte prospekte — ugodni plačilni
pogoji

Patentirane motorne kosilnice,
najtrpežnejše in poceni.

Jeklena rezalnica kot pihal-
nik za seno, cena šil. 4600.—

Dva vesela Slovenca v starosti od
25 do 30 let želita spoznati dve
Slovenki z istim temperamentom
od 20 do 25 let. Sva pripravljena
tudi za izlete. Ljubiva predvsem
prosveto, petje in hribovlavstvo. Slika
zaželjena, ki bo vmjena. Do-
pise na upravo lista pod značko
„fejsť fanta“.

Damska frizerka Matilda Zotter,
Celovec, Salmstrasse 3.

VSA RADIO POPRAVILA
promptno in poceni pri
J. DOLINSCHKE
CELOVEC — KLAGENFURT,
Lidmanskýgasse 16 (Verkauf-
hallen i. Hofe rechts), tel. 14-68

Inv. izpraznitvena odproda-
ja pri **M. KOPEINIG**
Beljak, naspr. Autobahn-
hof puloverji od šil. 60.—, dam-
ske hlače od šil. 5.— itd.

Beli teden

pri globoko znižanih cenah
Prosim, ogledajte si naše
izložbe

DOPPLER

Celovec, Neuer Platz 10

Albert Fleischmann

KROVSKI MOJSTER
CELOVEC-KLAGENFURT
Wulfengasse 2a - Tel. 15-23
nasproti deželne vlade.
Vogel Viktringer Ring-9

ELBLHOF - Enodnevni piščanci
vedno zaželeni in zahtevani
Dobavljamo bele Leghorn, je-
rebičaste Italijanke, rodlendar-
ke, Ney-Hampshire, Barre-
Rocks, mlade piške, gosja pi-
ščeta, Peking-race in bronaste
putke Vsako sredo
FR. in J. ZUBER
Celovec-Klagenfurt, tel. 23-70

KINO

CELOVEC-KLAGENFURT
PRECHTL

Od 5. do 8. 2.: „Feuer am Dach“
Od 9. do 11. 2.: „Skandalblatt“

STADTTHEATER

Od 5. do 11. 2.: „Die Mühle im
Schwarzwäldertal“

Krmilna korita, betonska okna,
premog in drva! Stefan BERGER
(Bürstenberger) Klagenfurt, Waag-
gasse 14 in Rosentaler Strasse 40.

Najpotrebnejše je dobra postelja,
v kateri se dobro in zdravo spi.
Okorn osnaži nepokvarljivo vaše
žimnice (madrace) s specialnim
strojem od zdravju škodljivega
prahu. Zjutraj odpelje, zvečer že
gotovo vrne nazaj. OKORN, Klag-
enfurt-Celovec, Völkermarkterpl.

Gumijasti škornji, delavski čevlji
najceneje v trgovini s čevlji
NEUNER — Klagenfurt

Električne kurilne in kuhalne apa-
rate tudi na obroke Radio
Wretschnig, Celovec, Villacher
Ring 23.

Traktor-privesnik, oši, ročaji ter
rabljeni gumijasti obroči, ka-
kor nadomestni deli za anglo-
ameriška vozila ugodno pri

Schrottvertrieb

FRANZ RUMWOLF

Celovec - Klagenfurt, Flatscha-
cherstrasse 18, tel. 37-78.

Blago za pohištvo, gradl za blazine,
oprtnice, motvoz, umetno usnje,
afrik, juta, dekoracijsko blago naj-
ceneje pri **NEDELKO**, Celovec,
8.-Mai-Strasse 11.

HARMONIKE! Scandali, Dalape,
Hohner, vsi modeli na zalogi,
poceni, tudi na obroke samo pri
STRANZL-ERBEN, Celovec-Kla-
genfurt, 8.-Mai-Strasse 20.

**Solid
Leistungsfähig
Altbekannt
MÖBEL
Altbewährt**

Klagenfurt, St.-Veiter-Straße 15
Telefon 22-58

Samo še 4 dni razprodaja

„pri **Rosl. König**“

CELOVEC-Klagenfurt, Bahnhofstrasse Nr. 9

NORDSTERN

Allg. Vers. A. G., Filialdirektion
für Kärnten und Osttirol
Celovec, Karfreitstrasse 17/I
Telefon 45-31

VRSTE ZAVAROVANJ:

Ogenj
Komb. hišne pri-
tikline
Vlom
Vodovod
Prekinitev obrata
Nezgoda

Lom stroja
Toča in žetev
Civilno jamstvo
Avto-jamstvo
Avto-nezgoda
Avtokasko
Transport

Posredovanje avto in mašinskih kreditov. Po-
trdila o zavarovanju za avtoprijave takoj.
Strokovno posvetovanje v vseh vprašanjih
zavarovanja po zastopstvih po celem Ko-
roškem.

Premog — Drva

GRESSSEL

Vhod Stoiser & Wolschner Bahnstraße 87, tel. 25-43

Mesarija
in prekajevalnica

**Balthasar
Tschinder**

Celovec, St.-Veiter-Str. 21

se priporoča z izbornim vedno svežim me-
som, prekajevalnico, različne klobase kupu-
jem glavno živino in drobnico. Plačam po
najvišji dnevni ceni.

Priporočajte se! Postrežba točna!

POZOR!

Cenjenemu občinstvu sporo-
čam, da sem se poslovno na-
hajal na Predarlskem in se
vsled snežnih plazov nisem mo-
gel vrniti prej. Dalje sporo-
čam, da imam veliko zalogo
elektroštedilnikov, kuhalnikov
z eno in dvojno ploščo (Dop-
pelkochplatten) hladilne na-
prave, električne likalnike
(Bügeleisen) itd.

Vse od firme **ELEKTRA**, Bregenz, Vorarlberg
Nadalje dobite pri naši trdki ves potreben
inštalacijski material in sploh elektro-potre-
ščine.

Se priporoča koroškim Slovincem

ELEKTRO HAGEN

lastna delavnica
popravlja in instalacije prompt
Celovec-Klagenfurt, Osterwitzg. 12, tel. 27-13

Velika razprodaja plaščev in tekstilij

v trgovski hiši

G. UMSCHADEN

Celovec-Klagenfurt — Am Fleischmarkt

SE NADALJUJE!